

MALI RIBOLOVCI

VODIČ ZA VODITELJE PROJEKATA

Poticanje ljubavi prema prirodi, ribolovu
i očuvanju okoliša kod budućih generacija.

Priručnik Ribolovnog društva Drava.

SADRŽAJ

1. UVOD	stranica 2
2. Osnovni pojmovi iz zakona i propisa o sportskom ribolovu Osnove biologije i ekologije kopnenih voda	stranica 3 do 24
3. Vrste sportskog ribolova Sistemi za sportski ribolov Poribljavanje Zaštita riba Mamci Etička načela u sportskom ribolovu	stranica 25 do 41
4. Ribolov na siguran način	stranica 42 do 47
5. Glavne ribe naših voda Anatomija Karakteristike Opis glavnih vrsta	stranica 49 do 141

IZVORI

1. Zakon o slatkovodnom ribarstvu (NN 63/2019)
2. Wikipedia – Amy Tikkanen
3. Službena internetska stranica Europske unije
4. Zakon o vodama i EU-direktiva o poplavama (2007/60EC)
5. FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations) – međunarodna organizacija Ujedinjenih naroda za pitanja poljoprivrede, šumarstva, ribarstva i hrane.
6. <https://www.enciklopedija.hr/clanak/sportski-ribolov>
Pravilnik o sportskom ribolovu u slatkovodnom ribarstvu (NN 63/2021)
7. Antun Lovosević – Ribolov na slatkim vodama i jezerima u oazama mira
8. EIFAC Code of Practice for Recreational Fisheries (2008)
Dokument izdan od strane European Inland Fisheries Advisory Commission (EIFAC), tijela koje djeluje pod okriljem FAO.
9. Crvena knjiga slatkovodnih riba Hrvatske:
Mrakovčić, M., Brigić, A., Buj, I., Čaleta, M., Mustafić, P., Zanella, D. (2006).
Crvena knjiga slatkovodnih riba Hrvatske. Ministarstvo kulture i Državni zavod za zaštitu prirode, Zagreb.

Ova prezentacija izrađena je u PowerPoint formatu i namijenjena je edukaciji mladih ribolovaca. Izradio ju je Športsko ribolovno društvo „Drava“ Osijek D.G., na temelju iskustva svojih članova i važećih pravila iz područja slatkovodnog ribolova. Prezentacija je isključivo edukativnog karaktera.

Osijek, 2024. godine

UVOD

Poštovani učitelji – voditelji projekta,

U rukama držite vodič namijenjen voditeljima projekata malih ribolovaca, čiji je temeljni cilj poticanje budućih ribolovaca na rano razumijevanje važnosti očuvanja prirode i ribljeg fonda, te promicanje ribolova kao hobija i izvora užitka u netaknutoj prirodi.

Ovaj priručnik proizašao je iz iskustva Ribolovnog društva Drava, koje već osam godina uspješno provodi programe i projekte s malim ribolovcima.

Kroz naše programe, želimo osvijestiti mlade generacije o tome da ribolov nije samo aktivnost, već i način života koji uključuje brigu i odgovornost prema prirodi.

Kroz suradnju s školama i obiteljima, te implementacijom programa u izvannastavnu nastavu, nastojimo motivirati mlade ribolovce za sportski ribolov, pružajući im priliku za učenje, istraživanje i praktični rad u prirodnom okruženju.

Ovaj priručnik nudi voditeljima projekata korisne smjernice, materijale i prijedloge kako uspješno provesti programe s malim ribolovcima. Kroz njega ćete otkriti kako razvijati strpljenje, radne navike i odgovornost kod polaznika, te poticati bolje razumijevanje važnosti očuvanja ekosustava i ribljeg fonda.

Važno je istaknuti da projekti s malim ribolovcima ne samo što doprinose edukaciji mladih, već imaju i pozitivan utjecaj na škole, zajednicu i županije u kojima se provode. Kroz ekološki i sportski aspekt, ovi projekti doprinose širenju znanja, vještina i interesa među učenicima, pružajući im priliku za osobni razvoj izvan uobičajenih školskih okvira.

Nadamo se da će ovaj vodič biti koristan alat u vašem radu s malim ribolovcima te da će doprinijeti daljnjem promicanju svijesti o važnosti očuvanja prirode i ribljeg fonda među budućim generacijama ribolovaca.

S poštovanjem, ŠRD DRAVA „OSIJEK“ D.G.

**Osnovni pojmovi iz zakona i propisa o
sportskom ribolovu,
Osnove biologije i ekologije kopnenih
voda**

OVLAŠTENIK RIBOLOVNOG PRAVA

ZAJEDNICA ŠRD - OSIJEK
Južno predgrađe 21

Ribolovno pravo je temeljni dokument koji ovlašteniku ribolovnog prava omogućava **gospodarenje određenim ribolovnim područjem ili određenom ribolovnom zonom** u kojoj se obavlja športski ribolov, u skladu s važećim godišnjim planom.

Ribolovno pravo stječe fizička ili pravna osoba na temelju javnog natječaja kojeg provodi Ministarstvo poljoprivrede, a ono obuhvaća gospodarenje sukladno ribolovno-gospodarskoj osnovi za unapređenje ribarstva za ribolovno područje, odnosno za ribolovnu zonu za koju je dobiveno ribolovno pravo i sukladno godišnjem planu za gospodarenje za ribolovno područje, odnosno ribolovnu zonu za koju je dobiveno ribolovno pravo.

UPOZNAJ SVOJE RIBOLOVNO DRUŠTVO

Raspitaj se : za adresu i radno vrijeme Društva

Provjeri da li Društvo ima jasnu misiju i viziju

Provjeri da li je Društvo prisutno u javnosti i na društvenim mrežama

Raspitaj se za povijest Društva i njegova postignuća

Vidi s kakvom infrastrukturom Društvo raspolaže

Raspitaj se za pogodnosti koje Društvo pruža svojim članovima

Idi u tajništvo Društva i vidi kako se postaje aktivan član Društva

SPORTSKI RIBOLOVAC - RIBIČ

Sportski ribolovac, ribič (rekreativac) je osoba koja :

- **Ima položen ribički ispit**
- **Ima ribičku dozvolu**
- **Koristi dozvoljene tehnike ribolova**

Osobe mlađe od 14 godina ne moraju imati uvjerenje o položenom ribičkom ispitu niti ribičku dozvolu. Međutim, u ribolovu uvijek moraju biti u pratnji punoljetne osobe koja posjeduje važeću ribičku dozvolu.

Ova odredba omogućuje mladima prvi kontakt s ribolovom, ali uz odgovorno vođenje iskusnijih ribiča.

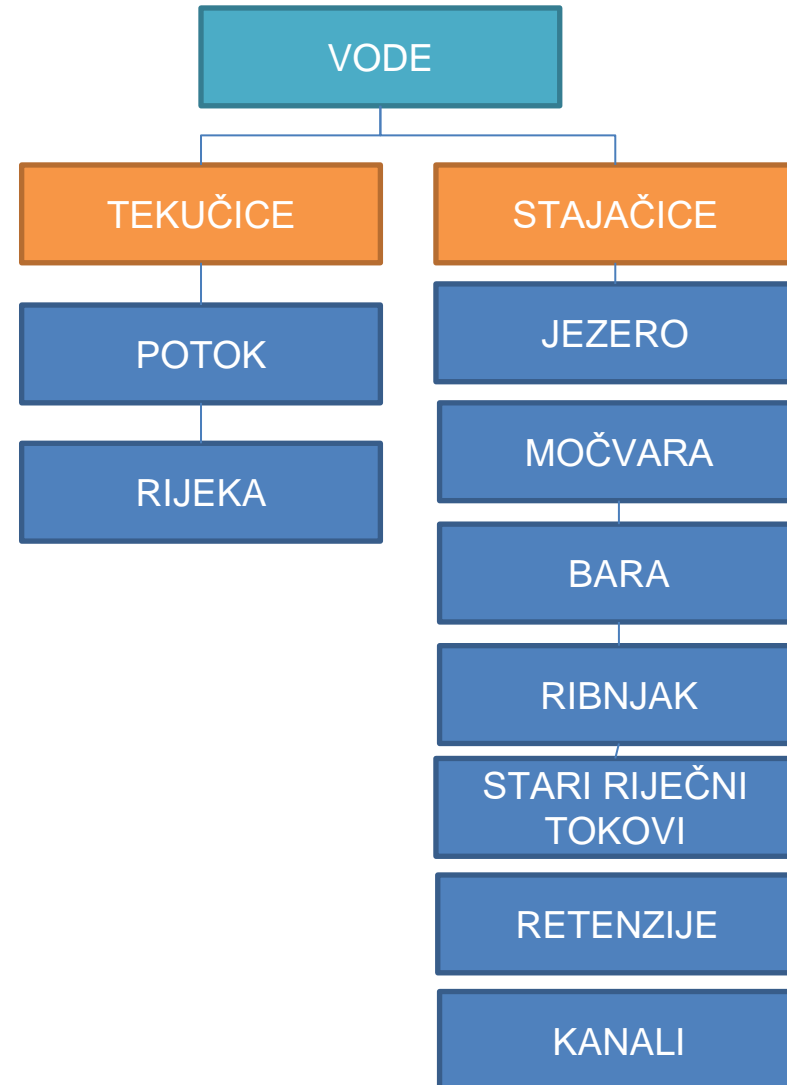

VRSTE RIBOLOVNIH VODA

Ribolovne vode su stajačice i tekućice na kojima je dozvoljen ribolov i u kojima žive slatkovodne vrste riba.

Tekućice su vode koje nastaju na izvoru, a najčešće završavaju na ušću.

Vode stajačice su vode koje nisu ali i mogu povremeno biti vezani uz vode tekućice kao npr. vode nekadašnjih tokova rijeka.

RIBOČUVAR

Radi zaštite ribolovnog područja i ribolovnih zona ovlaštenici ribolovnog prava obvezni su organizirati ribočuvarsku službu. Ribočuvarsku službu obavljaju ribočuvari, a imenuje ih ovlaštenik ribolovnog prava. Ribočuvari imaju iskaznicu i značku kojima se dokazuje njihovo službeno svojstvo, ovlasti i identitet.

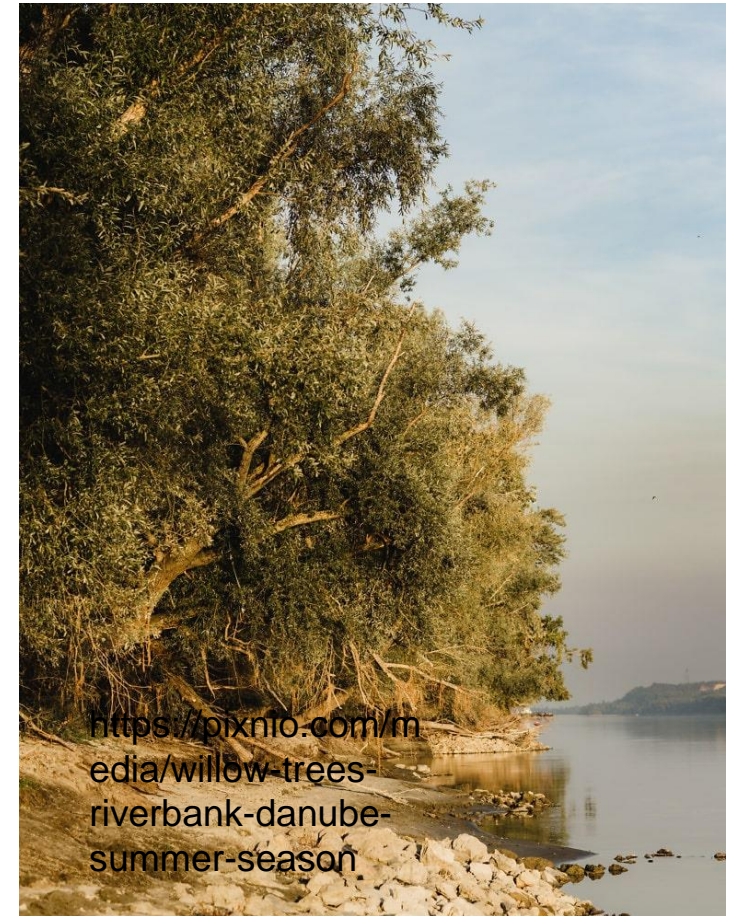

OBALA

Obala je pojas zemljišta koji služi pristupu vodi i redovitom održavanju korita

Svaka čista obala, bez otpada i nepotrebnih tragova, svjedoči o našem poštovanju prema prirodi i odanosti principima održivog ribolova. Naša obala postaje očaravajući odraz našeg karaktera, gdje kultura ribolova i brižnosti prema okolišu zajedno stvaraju harmoniju s vodom koja nas okružuje.

U konačnici, obala je ne samo mjesto gdje ribarimo, već i odraz naše etičnosti, strasti i predanosti očuvanju ljepote vodenih svjetova koje dijelimo s cijelim društvom.

KORITA RIJEKA I JEZERA

Korito je geološki termin koji se odnosi na terensko udubljenje ili oblikovanje u zemlji ili stijenama kroz koje teku ili se zadržavaju vode. Postoje dva osnovna tipa korita: korita rijeka i korita jezera.

Korita rijeka: To su udubljenja ili kanali kroz koje teku rijeke i potoci. Riječna korita oblikuju se erozijom i sedimentacijom tokom vremena, pod utjecajem vode, vjetra i drugih faktora. Rijeke mogu imati različite oblike korita, uključujući V-oblik, U-oblik, meandre i ravnice.

Korita jezera: To su prirodne ili vještačke udubine u kojima se zadržavaju vode. Jezera mogu biti formirana na različite načine, uključujući eroziju, vulkanske aktivnosti, ledene procese ili ljudsku aktivnost poput izgradnje brana. Korita jezera variraju u veličini, obliku i dubini.

U oba slučaja, korita mogu sadržavati stajaću vodu ili biti mjesto prolaska tekuće vode, ovisno o hidrološkim uslovima i geografskim karakteristikama područja. Stajaća voda u koritima može biti posljedica prestanka tekućeg protoka, poput vode koja se nakuplja u koritu jezera ili stagnira u dijelovima riječnog korita gdje je protok spor ili odsutan.

Korito vodotoka je prostor koji obuhvaća korito, obalu i inundacijsko područje

POSEBNA STANIŠTA RIBOLOVNIH VODA

Posebno stanište u kontekstu ribolovnih voda predstavlja ključno područje koje uživa posebnu zaštitu radi očuvanja prirodnih populacija riba i podržavanja njihovog razvoja kroz ključne životne faze.

Ova staništa mogu biti različita u svojoj funkciji i važnosti za ribe te se dijele na nekoliko tipova, uključujući mrijestilišta, rastilišta, hranilišta, zimovališta i migratorne puteve.

Zaštita posebnih staništa je od vitalne važnosti za očuvanje ribljih populacija i održavanje biološke raznolikosti u ribolovnim vodama.

Očuvanjem ovih staništa osigurava se da ribe imaju pristup ključnim resursima i uvjetima potrebnim za njihov uspješan životni ciklus.

RIBOLOVNA PODRUČJA I RIBOLOVNE ZONE

Granice ribolovnih područja na kojima je dopušteno obavljanje sportskog ribolova određene su prema slivnim područjima koja predstavljaju biološke, hidrografske i gospodarske cjeline.

Granice ribolovnih zona unutar ribolovnih područja su administrativne granice gradova i općina.

FAO - ribolovna područja

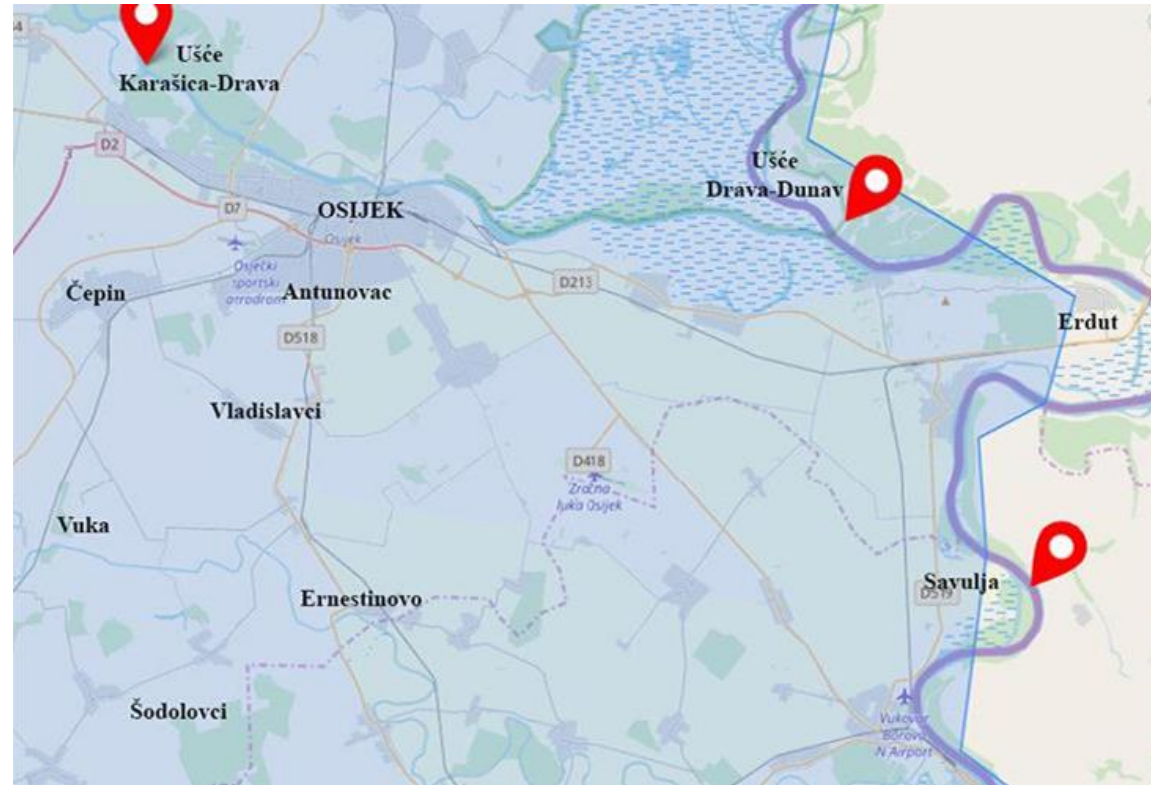

FAO-međunarodna agencija Ujedinjenih naroda koja se bavi pitanjima hrane, poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja.

RIBOLOVNO PODRUČJE SA RIBOLOVNIM ZONAMA ZAJEDNICE ŠRD - OSIJEK

Ovlaštenik ribolovnog prava mora označiti granice ribolovnih zona odgovarajućim tablama na kojima mora upisati :

- naziv ribolovnog područja
- naziv ribolovne zone
- naziv ribolovne vode
- naziv ovlaštenika ribolovnog prava
- kontakt ovlaštenika ribolovnog prava

PLAN UPRAVLJANJA

Plan upravljanja ribljim fondom je dokument koji se sastavlja s ciljem utvrđivanja stanja ribljeg fonda u određenom području, definiranja ciljeva za upravljanje i očuvanje tog fonda, te planiranja konkretnih aktivnosti koje će doprinijeti postizanju tih ciljeva.

Ovaj plan obuhvaća različite aspekte upravljanja ribljim resursima, kao što su gospodarski, ekološki, socijalni i administrativni faktori.

Važno je napomenuti da je proces izrade plana upravljanja ribljim fondom multidisciplinaran i zahtijeva suradnju između znanstvenika, stručnjaka za ribarstvo, lokalne zajednice, vlasti i drugih dionika.

Također, planovi upravljanja trebaju biti dinamični dokumenti koji se redovito revidiraju i prilagođavaju kako bi odražavali promjene u okolišu i potrebama zajednice.

DODATAK PLANA UPRAVLJANJA

Dodatak plana upravljanja koji se odnosi na izvanredno usklađenje s hidromorfološkim, fizikalno-kemijskim, ekološkim i ihtiološkim promjenama u ribolovnoj zoni ima za cilj prilagodbu osnovnog plana upravljanja ribljim fondom novonastalim uvjetima ili promjenama u okolišu koje mogu značajno utjecati na riblji fond i ribolovnu zonu.

Izvanredno usklađenje plana upravljanja s navedenim promjenama znači da se postojeći plan upravljanja prilagođava novonastalim uvjetima kako bi se osigurala održivost ribljeg fonda i zaštita ribolovne zone.

To može uključivati promjene u politici ribolova, prilagodbu ulovnih kvota, zaštitu osjetljivih staništa, promjene u ribolovnim tehnikama ili bilo koje druge mjere koje su potrebne kako bi se riblji fond održao u zdravom stanju usprkos promjenama u okolišu.

RIBOLOVNA DOZVOLA

Ribolovna dozvola je dokument koji izdaje nadležno tijelo koji daje pojedincima pravo da na ribolovnoj vodi obavlja sportski ribolov.

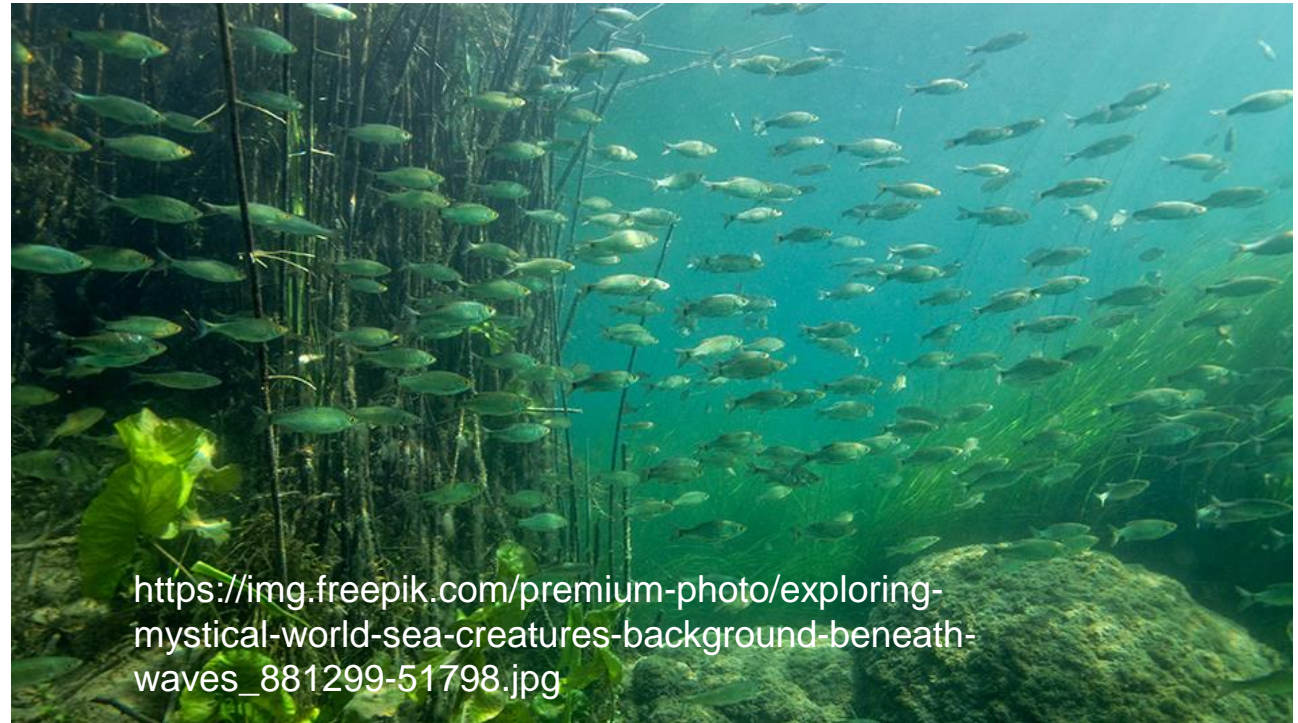
Naknada za sportski ribolov je novčani iznos koji plaća ribič za pravo obavljanja sportskog ribolova.

Neovisno o visini iznosa naknade za ribičke dozvole, ovlaštenik ribolovnog prava samostalno internim aktom određuje visinu sredstava za financiranje obveza određenih Zakonom o slatkovodnom ribarstvu.

Ovlaštenik ribolovnog prava definira uvjete pod kojima se može obavljati ribolov na pojedinim ribolovnim vodama, kao što su vrste riba koje se smiju loviti, doba godine u kojem je ribolov dozvoljen, minimalne veličine riba koje se smiju uloviti (također poznate kao minimalne mjere), kvote za određene vrste riba, tehnike ribolova koje su dopuštene ili zabranjene, lokacije gdje je ribolov dozvoljen ili zabranjen, i druga pravila i ograničenja koja se odnose na očuvanje ribljih populacija i njihovih staništa

IHTOMASA

Ihtiomasa je termin koji se koristi u ribarstvu i označava ukupnu masu riba prisutnih u određenom ribolovnom području ili vodi u određenom trenutku.

https://img.freepik.com/premium-photo/exploring-mystical-world-sea-creatures-background-beneath-waves_881299-51798.jpg

VRSTE RIBOLOVA

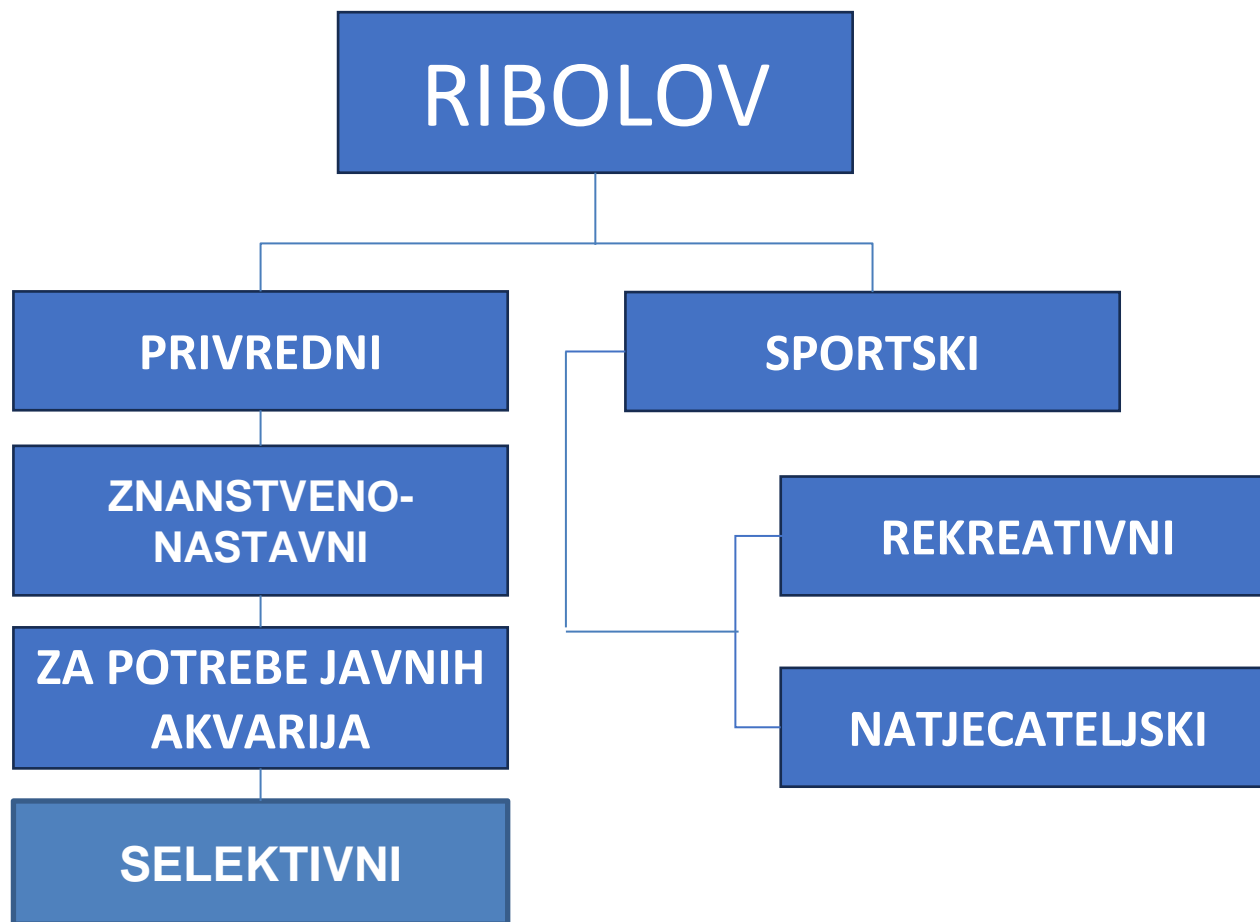
Ribolov je lov ribe

Privredni ribolov je lov ribe radi stjecanja koristi

Sportski ribolov je lov ribe radi rekreacije i natjecanja

Ribolov radi znanstvenog ili stručnog istraživanja, kao i ribolov za potrebe javnih akvarija provode ustanove na temelju posebnog rješenja koje izdaje nadležno ministarstvo.

Selektivni ribolov provodi ovlaštenik prema planu upravljanja radi zaštite ribljeg fonda, uklanjanja štetnih i invazivnih vrsta, lova matica, uz pomoć ribara, inspekcijski nadzor, dopušten samo u koritu, prema pravilniku ministra i prodaju ulova uz ugovor.

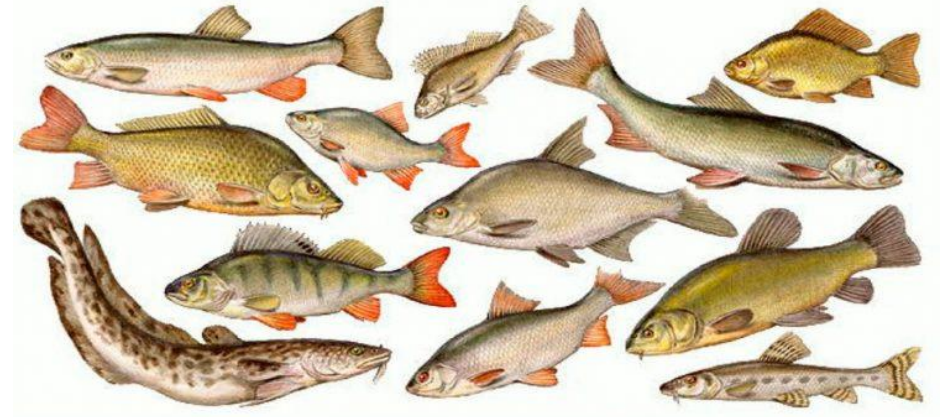

RIBLJI FOND

Riblji fond za slatkovodne ribe je ukupna populacija riba koja obitava u slatkim vodama, poput rijeka, jezera, i potoka, u određenoj regiji ili području.

Ovaj termin se često koristi u kontekstu upravljanja ribljim resursima, gdje se riblji fond može nadzirati, održavati i regulirati kako bi se osiguralo održivo korištenje ribljih populacija i njihovih staništa. Upravljanje ribljim fondom uključuje različite aktivnosti poput ribolova, uzgoja riba, zaštite staništa i očuvanja biološke raznolikosti.

Riblji fond je obnovljivi dio prirode i predstavlja sve vrste slatkovodnih riba koje se love u sportskom i gospodarskom ribolovu.

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qJqzNqYVB JcHdw>

ZNANSTVENO-NASTAVNI RIBOLOV

Zakon o slatkovodnom ribarstvu propisuje odredbe za znanstveno-nastavni ribolov i ribolov za potrebe akvarija otvorenih za javnost. To uključuje regulaciju aktivnosti ribolova koje se provode u svrhu znanstvenog istraživanja, obrazovanja ili očuvanja vrsta te za potrebe održavanja akvarija otvorenih za javnost.

Propisuje se da se ove aktivnosti mogu provoditi uz posebne dozvole ili odobrenja kako bi se osiguralo da se ribolov obavlja u skladu s ekološkim standardima i ciljevima očuvanja ribljeg staništa.

REINTRODUKCIJA RIBLIJH VRSTA

Reintrodukcija ribljih vrsta je složen proces koji uključuje ponovno naseljavanje određene riblje vrste u područje gdje je ta vrsta izumrla ili gdje je njezina populacija dramatično opala. Ovaj postupak obično uključuje temeljitu procjenu ekoloških uvjeta kako bi se osiguralo da su prikladni za preživljavanje reintroductory vrste.

Cilj reintrodukcije je obnoviti riblje populacije, ojačati ekosustav i očuvati biološku raznolikost. Međutim, ovaj proces zahtijeva pažljivo planiranje, suradnju različitih dionika i dugoročno praćenje kako bi se osiguralo uspješno preživljavanje reintroductory vrsta u njihovim obnovljenim staništima.

INUNDACIJSKO I POPLAVLJENO PODRUČJE

Inundacijsko područje je termin koji se koristi u kontekstu upravljanja vodama i označava područje koje je podložno poplavama ili inundacijama.

Poplavljeno područje je zemljište privremeno prekriveno vodom zbog izlivanja rijeka, bujica, privremenih vodotoka, jezera i nakupljanja leda, kao i suvišnim podzemnim vodama

https://www.solosophie.com/wp-content/uploads/2023/07/Kopacki-Rit-Nature-Park_1509894272-960x640.jpeg

INTRODUKCIJA

Introdukcija, u kontekstu ribarstva i ekologije, predstavlja proces unošenja ili namjernog puštanja stranih ili neprirodnih vrsta riba u ribolovnu vodu ili ekosustav u kojem te vrste prirodno ne obitavaju. Ova praksa se često provodi iz različitih razloga, ali može imati različite posljedice na postojeće ekosisteme.

Razlozi za introdukciju: Postoje različiti motivi za introdukciju stranih ribljih vrsta u nove ribolovne vode. To može uključivati pokušaje poboljšanja ribolova, popunjavanje ribljih populacija koje su pretrpjele gubitke zbog ljudskih aktivnosti ili prirodnih katastrofa, kao i namjerno unošenje vrsta koje su poželjne za sportski ribolov ili komercijalni uzgoj.

Posljedice introdukcije: Introdukcija stranih ribljih vrsta može imati širok spektar posljedica na ekosustav i postojeće riblje populacije. Neke vrste mogu postati invazivne i izazvati štetne učinke na lokalne ekosisteme, ugroziti autohtone riblje vrste, promijeniti strukturu ribljih zajednica ili čak uzrokovati ekološke poremećaje.

Ukratko, introdukcija stranih ribljih vrsta u ribolovne vode može imati različite posljedice, pa je važno pažljivo razmotriti odluke o unošenju novih vrsta kako bi se osiguralo očuvanje biološke raznolikosti i održivost ribljih ekosustava.

IHITOLOGIJA

Ihithologija je grana zoologije koja se bavi proučavanjem riba.

Pomor riba nakon mrijesta je pojava u kojoj dolazi do masovnog uginuća riba neposredno nakon što su završili proces mrijesta ili reprodukcije. Ovaj fenomen može biti uzrokovan različitim faktorima i često predstavlja izazov za očuvanje ribljih populacija i ekosustava.

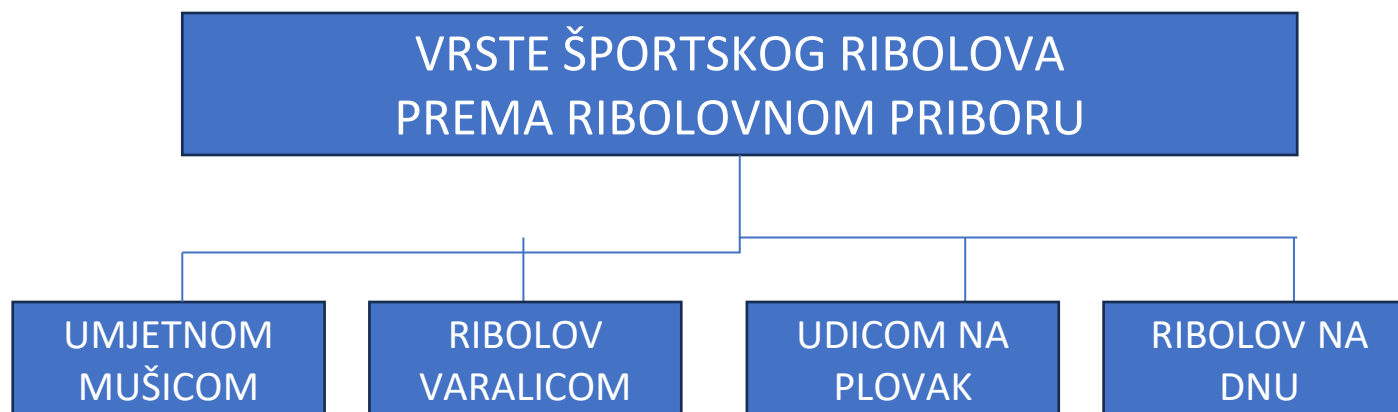
Kako bi se smanjio pomor riba nakon mrijesta, važno je provoditi mjere zaštite i očuvanja ribljih populacija, kao što su regulacija izlovljavanja, očuvanje staništa, kontrola onečišćenja vode i praćenje zdravlja ribljih populacija. Održavanje ravnoteže u ekosustavu i smanjenje ljudskog utjecaja na riblje stanište ključno je za dugoročno očuvanje ribljih populacija i očuvanje biološke raznolikosti vodenih ekosustava.

**Vrste sportskog ribolova
sistemi za sportski ribolov,
poribljavanje,
zaštita riba,
mamci,
etička načela**

VRSTE ŠPORTSKOG RIBOLOVA OBZIROM NA RIBOLOVNI PRIBOR

- Ribolov umjetnom mušicom i ribolov varalicom predstavlja dimaničan način športskog ribolova. Ribolovac je u stalnom pokretu i udicom i mamcem traži ribu.
- Ribolov udicom na plovak i ribolov na dnu je statični način športskog ribolova gdje ribolovac postavlja mamce na isto mjesto i i ne kreće se uokolo.

Način ribolova je strogo individualiziran i ovisi o ribolovcu i njegovim fizičkim i psihičkim sklonostima. Športskim ribolovom mogu se baviti sve osobe neovisno o starosnoj dobi, te je zbog toga športski ribolov najmasovniji sport na svijetu !!

LOV RIBE UMJETNOM MUŠICOM

Ribolov umjetnom mušicom, poznat i kao mušičarenje, je tehnika ribolova koja se temelji na upotrebi sitnih umjetnih mušica kako bi se privukla riba i ulovila. Ova tehnika je često povezana s lovom pastrva i drugih vrsta riba koje se hrane insektima koji plivaju na površini ili ispod vode. Umjetne mušice su izrađene od perja, vune, konca i drugih materijala, a njihov izgled i način kretanja oponašaju prirodne insekte ili ličinke koje riba voli jesti.

Ova tehnika ribolova je izuzetno popularna među zaljubljenicima u prirodu i ribolovce koji cijene izazovnu i tehnički zahtjevnu stranu ribolova. Mušičarenje zahtijeva razumijevanje ekosustava vode, biologije insekata i ponašanja ribe kako bi se odabrala prava mušica i tehnika za određeni trenutak.

LOV RIBE VARALICOM - VARALIČARENJE

Ribolov varalicom, također poznat kao varaličarenje, je tehnika ribolova koja se temelji na upotrebi umjetnih mamaca ili varalica kako bi se privukla riba i ulovila. Ova tehnika se obično koristi za lov ribe poput grgeča, štuke, basa, smuđa, soma i drugih vrsta koje love aktivno i love plijen. Varalice su različite vrste umjetnih mamaca koji oponašaju izgled i ponašanje prave hrane za ribu, kao što su manje ribe, žabe, insekti ili drugi plijen. Ribolovci koriste različite tehnike zabačaja, vučenja, zaranjanja i kretanja varalica kako bi privukli pažnju ribe i potaknuli je na napad.

Ova tehnika ribolova zahtijeva od ribolovca određeno znanje o ponašanju ribe, tipovima varalica, tehnikama zabačaja i vučenja, kao i poznavanje vodenog okoliša.

RIBOLOV PLOVKOM

Ribolov ribe s plovkom jedan je od najpopularnijih načina sportskog ribolova. Ova tehnika ribolova se koristi diljem svijeta i pruža ribolovcima priliku da uživaju u prirodi, povezuju se sa vodom i uhvate različite vrste ribe.

Ribolov ribe s plovkom je zabavan i opuštajući način da provedete vrijeme na vodi i povežete se s prirodom. Ova tehnika ribolova može biti izazovna i zahtijeva strpljenje i veštinu, ali nagrada u vidu uhvaćene ribe i divnih trenutaka u prirodi je vrijedna truda.

RIBOLOV NA DNU

Ribolov ribe bez plovka, poznat i kao ribolov na dnu, je tehnika koja zahtijeva strpljenje i preciznost. Ova tehnika se obično koristi za lov na ribe koje se hrane na dnu vode, kao što su šaran, som, štika i druge vrste riba.

Ribolov na dnu zahtijeva mnogo strpljenja. Nakon što postavite montažu na odabranu poziciju na dnu vode, trebate čekati da riba primijeti mamac i uzme ga. Ovo može potrajati neko vrijeme, pa je važno ostati strpljiv

Kada riba uzme mamac, trebali biste osjetiti njezin ugriz ili pokret na štapu. Brzo povucite štap prema sebi da biste zabili kuku i započeli borbu s ribom.

SISTEM ZA MUŠIČARENJE

Mušica (umjetni mamac): Glavni dio sistema je umjetna mušica, koja može biti izrađena od perja, vune, pjenaste plastike, ili drugih materijala. Mušice dolaze u različitim oblicima i veličinama te simuliraju različite vrste insekata ili drugih plijena koje ribe love.

Mušičarski štap: Mušičarski štap je poseban štap dizajniran za mušičarenje. Ovi štapovi su obično lakši i fleksibilniji od drugih ribolovnih štapova kako bi omogućili precizne bacanja mušica.

Mušičarska rola: Rola je dio opreme koji se koristi za namotavanje i kontroliranje ribolovne linije. Mušičarske role su obično manje i lakše od običnih ribolovnih rola.

Mušičarska linija: Mušičarska linija je posebna vrsta ribolovne linije koja je dizajnirana za mušičarenje. Ona je tanka i teža na vrhu kako bi omogućila precizno bacanje mušice.

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qKnL7HyfgZcHDw>

SISTEM ZA VARALIČARENJE

Ribolovni štap i rola: Izbor štapa i role ovisi o vrsti riba koje planirate loviti i veličini varalica koje ćete koristiti. Za manje ribe, možete koristiti lakše štapove, dok će za veće ribe trebati jači štapovi i role s većim kapacitetom za ribolovnu špagu.

Ribolovna špaga: Odaberite ribolovnu špagu koja je prikladna za vrstu ribolova koju planirate. Deblja špaga je potrebna za lov većih riba, dok će tanja špaga biti dovoljna za manje ribe.

Umjetne varalice: Postoji mnogo različitih vrsta umjetnih varalica dostupnih na tržištu, uključujući voblere, silikonske mamce, meke varalice, jig glave, i mnoge druge. Odabir varalica ovisi o preferencijama riba koje želite uloviti i uvjetima ribolova.

Lagani pribor: Oprema kao što su pincete za otvaranje usta ribi, kliješta za uklanjanje udica.

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qGzw1KuwsJcHdw>

SISTEM ZA RIBOLOV PLOVKOM

Ribolov plovkom, poznat i kao plovkarenje ili plovak ribolov, popularan je način ribolova koji koristi plutajući plovak kako bi se pratila aktivnost riba.

Ribolovni štap: Za ribolov plovkom koristi se poseban štap koji je obično dužine između 3 i 7 metara.

Rola: Rolu treba odabrati u skladu s veličinom ribolovne špage i štapa.

Plovak: Plovak je ključni dio opreme za ribolov plovkom, opterećuje se adekvatnim olovom.

Špaga: Odaberite ribolovnu špagu koja je prikladna za vrstu ribolova i vrstu riba koje planirate loviti.

Udica : Odaberite udicu koja je prikladna za veličinu i vrstu riba koje lovite.

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qL6wqcEGOpchiA>

SISTEM ZA RIBOLOV NA DNU

Postoji više sistema za ribolov na dnu, a razlikuju se obzirom na vezanje udice iznad ili ispod olova.

Sistem s olovnim kukama (bottom rig): Ovo je jedan od najčešćih sistema za ribolov na dnu. Uključuje olovnu kuglu ili olovo pričvršćeno na špagu ili lideru s udicom na kraju. Olovo pomaže težini da mamac dospije do dna, dok riba koja uzima mamac ne osjeća otpor olova jer je pričvršćen iznad udice

Ribolov na dnu koristi različite vrste ribolovnih štapova, ovisno o vrsti riba koje se love, a razlikuju se po dužini, težini, akciji te vrste materijala od kojih su izrađeni

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qBAjhl1LZcHdg>

PORIBLJAVANJE

Poribljavanje je postupak unošenja ribe u ribolovne vode radi poboljšanja ribljeg fonda i poticanja ribolova.

Nepravilno provedeno poribljavanje može imati negativne učinke na ekosustav voda, uključujući narušavanje ravnoteže predator-plijen, promjene u hranidbenim lancima i kvaliteti vode te širenje bolesti među ribama. Stoga, sve odluke o poribljavanju trebaju se temeljiti na dobro istraženim planovima i stručnom savjetovanju.

ZAŠTITA RIBA

Zaštita riba prilikom ribolova ključna je kako bi se očuvala riblja populacija i ekosustav vode.

Poštujte pravila ribolova koja su propisana zakonima i propisima. To uključuje minimalne veličine riba koje se smiju uloviti, ograničenja broja ulova po danu ili sezoni, kao i mjere zaštite ugroženih ili zaštićenih vrsta.

Edukacija ribolovaca o važnosti očuvanja ribljih populacija i ekosustava vode može doprinijeti promjeni svijesti i poticanju odgovornog ponašanja prilikom ribolova

NEDOPUŠTEN RIBOLOV

Nedopušteni ribolov, poznat i kao ilegalni ribolov, predstavlja ozbiljan problem koji ugrožava održivost ribljih populacija i ekosistema vodenih ekosustava

Nedopušteni ribolov obuhvaća sve oblike ribolova koji se provode bez odgovarajućih dozvola, izvan zakonskih propisa ili mimo sezonskih ograničenja.

Ilegalni ribolov može dovesti do prekomjernog izlova određenih vrsta riba, što može uzrokovati neravnotežu u ekosustavu.

Kako spriječiti nedopušteni ribolov:

Povećanje nadzora: Jačanjem ribočuvrske službe, korištenjem suvremenih tehnologija

Jačanje zakonodavstva: Povećanje kazni za nedopušteni ribolov, uključujući i oduzimanje ribarske opreme ili plovila, može djelovati kao odvraćajući faktor.

Edukacija i svijest: Obrazovanje ribiča, lokalnih zajednica i javnosti o štetama ilegalnog ribolova može doprinijeti stvaranju svijesti o važnosti održivog ribarstva.

Održivo upravljanje ribljim resursima: Razvoj i primjena održivih pristupa ribolovu, uključujući kvote, sezonska ograničenja i zaštitna područja, može pomoći u očuvanju ribljih populacija.

<https://th.bing.com/th/id/OIP.WNUTXVoUBQ30bmRySTHEzAHaHa?rs=1&pid=ImgDetMain>

IZRADA I POLAGANJE SMUĐERSKIH GNIJEZDA

Smuđerska gnijezda se izrađuju od prirodnih materijala, najbolje ih je praviti od krojena vrbe.

Prilikom postavljanja gnijezda važno je voditi računa da se postavljaju na pjeskovito, nikako na muljevito dno.

Mjesto gnijezda treba biti zaklonjeno ali dostupno matici rijeke na dubini oko 1,5 m. Idealno je da temperatura vode prilikom polaganja gnijezda bude oko 10 stupnjeva.

Gnijezda se polažu prije lovostaja, kako bi ih riba na vrijeme pronašla, a u vrijeme mrijesta ribu se ne smije uznemiravati.

<https://ribolovci.rs/wp-content/uploads/2022/10/smudj.webp>

LOVOSTAJ

Lovostaj je razdoblje tijekom godine kada je zabranjeno loviti određene vrste riba kako bi se omogućila obnova populacije i očuvanje ekosustava. Ova mjera ima za cilj održavanje ravnoteže u populaciji riba.

Tijekom razdoblja lovostaja, ribolovci su obvezni suzdržati se od lova riba.

Lovostaj je jedan od ključnih instrumenata u očuvanju ribljih populacija.

<https://clipground.com/images/forbidden-area-clipart-12.jpg>

MAMAC

U ribolovu se mamci koriste kako bi privukli ribu i potakli je na ugriz. Razlikujemo više vrsta mamaca koji se koriste u športskom ribolovu :

Živi mamci: To su žive životinje koje se koriste kao mamac, poput crva, glista, riba ili školjki. Ovi mamci imaju prirodan miris i pokret, što često privlači ribu.

Umjetni mamci: To su umjetno stvoreni objekti koji oponašaju izgled ili pokret plijena. Primjeri uključuju umjetne mušice, voblere, varalice i plastiku koja imitira različite vrste riba ili drugih organizama.

Prirodni mamci: Ovi mamci uključuju dijelove prirodnih organizama kao što su komadići ribe, kozice, ili komadići mesa. Ova vrsta mamca koristi se zbog prirodnog mirisa i okusa.

POŠTUJ ETIČKA NAČELA U SPORTSKOM RIBOLUVU

Koristi samo dozvoljene metode ribolova

Poštuj vremensko ograničenje i dozvoljenu veličinu ulova

Nikada ne lovi previše, čak ni onda kada riba „ludo“ grize

Poštuj mir i tišinu, ne dosađuj drugim ribolovcima

Druge ribolovce pozdravljaj sa ribičkim pozdravom BISTRO !

Upotreba prekomjernog broja štapova je izraz pohlepe

Ne ostavljaj iza sebe otpatke, uvijek očisti obalu iza sebe

Ulovljenu ribu drži u posebnoj čuvarki

Ostavi dio obale i drugim ribolovcima

Veliko je zadovoljstvo vratiti ribu i pokloniti joj život

NEKA NAM VODE BUDU ČISTE I BISTRE I BOGATE RIBOM !!

Poštuj Kodeks HŠRS I EIFAC Kodeks prakse za rekreacijski ribolov

<https://www.fishingtacklelures.com.au/australian-fishing-guide/img/fish/night-lure-fishing.jpg>

Ribolov na siguran način

OPREMA ZA SIGURNOST NA VODI

Razvoj svijesti o sigurnosti među malim ribolovcima ključan je kako bi se osiguralo da njihovo iskustvo ribolova bude ugodno i sigurno.

Oprema za sigurnost na vodi:

Pravilna oprema za sigurnost je od vitalne važnosti. To uključuje prsluke za spašavanje, prvu pomoć, svjetiljke i signalne naprave. Korist aplikaciju mRibič, kako bi znali gdje se nalaziš !

Važno je educirati male ribolovce o pravilnom korištenju ove opreme.

PRSLUK ZA SPAŠAVANJE

SVJETILJKA ZA RIBOLOV

mRibic

RAZUMJEVANJE VODE I VREMENSKIH UVJETA

Brze struje: Djeca ne smiju ulaziti u vodu u području brzih struja,

a u području brzih vodenih struja moraju nositi prsluke za spašavanje.

Promjenjivi vremenski uvjeti: Djeci trebaju znati da se vremenski uvjeti mogu brzo promijeniti tijekom ribolova. Moraju znati čitati znakove koji ukazuju na promjenu vremena, poput tamnih oblaka, smanjenja temperature ili naglog jačanja vjetra.

Oluje ili jaki vjetrovi: Djeca trebaju znati što učiniti ako se nađu usred oluje ili jake vjetrove dok su na ribolovu. Trebaju potražiti zaklon od vjetra i kiše, poput gustih šuma ili zgrada. Ako su na otvorenom ili na vodi, moraju da ostanu nisko kako bi smanjili izloženost vjetru i valovima te ostanu zajedno kao grupa.

<https://th.bing.com/th/id/R.6ad64df55c2be88c2a6ac34c39e7d234?rik=i2ts8zy6vBAgSw&pid=ImgRaw&r=0>

U RIBOLOV NIKADA NE IDI SAM

Iako mali ribolovci mogu biti entuzijastični u učenju i istraživanju, važno je da uvijek idu u pratnji starijih ribiča ili mentora.

Odrasli ribiči mogu pružiti ne samo praktično znanje o ribolovu, već i nadzor i podršku u slučaju opasnosti ili nezgoda.

PONAŠANJE NA VODI

Mali ribolovci trebaju biti educirani o pravilima ponašanja na vodi kako bi se izbjegli incidenti.

To uključuje pravila ponašanja s ribičkim alatima poput kuke i štapa, kao i poštivanje drugih ribolovaca i okoliša.

PLANIRANJE RIBOLOVA

Lokacija ribolova: Odaberite lokaciju ribolova unaprijed i provjerite je li dostupna za ribolov u to vrijeme. Informirajte se o pravilima ribolova na tom području, dozvolama i ograničenjima veličine ili broja ulovljenih riba.

Vrijeme povratka: Planirajte točno vrijeme povratka s ribolova. Budite realni i uzimajte u obzir udaljenost do mjesta ribolova te vremenske uvjete koji bi mogli utjecati na povratak.

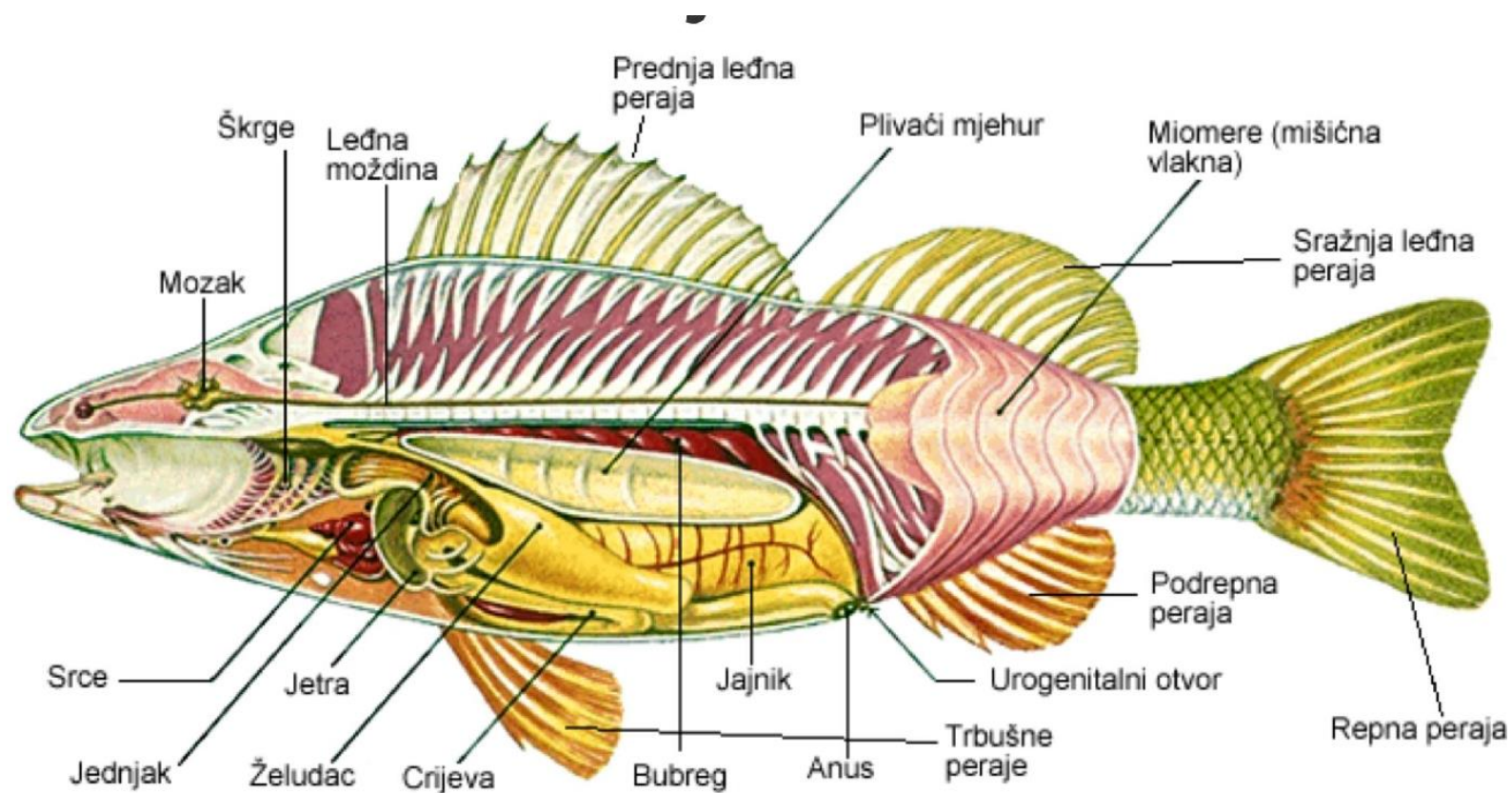
Kontaktne informacije za hitne slučajeve: Pružite svoje kontaktne informacije i informacije o vozilu kojim putujete, uključujući registarske tablice, model i boju vozila. Ovo je ključno u slučaju hitnih situacija ili ako se nešto neplanirano dogodi.

Sigurnosna oprema: Provjerite jeste li opremljeni svom potrebnom sigurnosnom opremom, uključujući prsluke za spašavanje ako idete na ribolov s broda ili na rijeci.

**Glavne ribe naših voda :
Anatomija, Karakteristike i Opis Glavnih
vrsta**

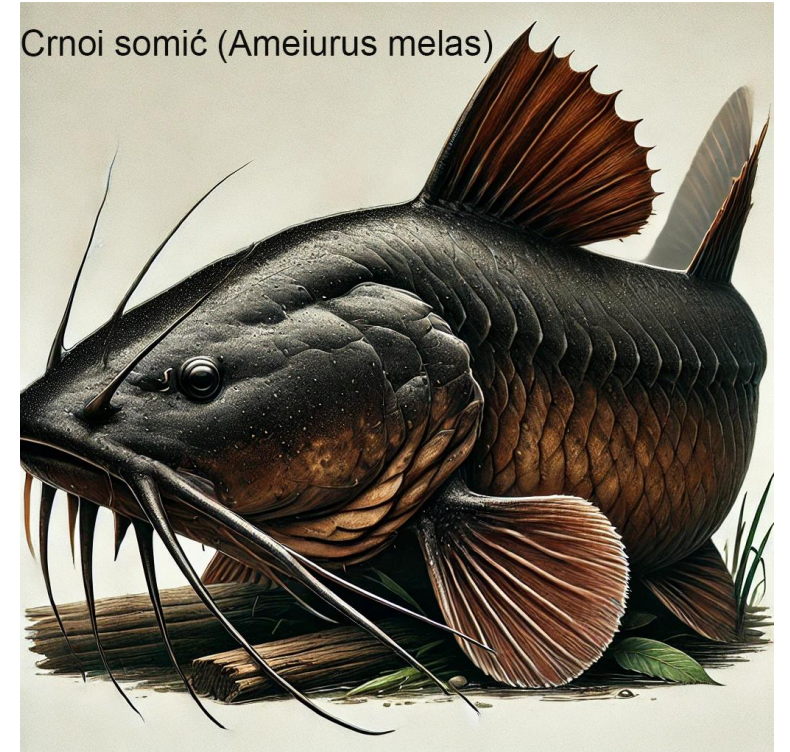
ANATOMIJA RIBE

INVAZIVNA VRSTA RIBA

Invazivna vrsta ribe je ona koja nije prirodno prisutna u određenom ekosustavu, već je unesena putem ljudskih aktivnosti, namjerno ili slučajno. Te vrste često nemaju prirodne neprijatelje u novom staništu, pa se brzo razmnožavaju, narušavajući ekološku ravnotežu. Zbog toga one ugrožavaju domaće vrste, smanjuju bioraznolikost i mijenjaju funkcije ekosustava.

Invazivne vrste riba u Hrvatskoj su obuhvaćene zakonodavstvom Europske unije i lokalnim propisima. Prema Provedbenim uredbama Komisije (EU) 2016/1141, 2019/1262, i 2022/203, države članice, uključujući Hrvatsku, imaju obvezu nadzirati, sprječavati širenje i iskorjenjivati invazivne vrste koje izazivaju zabrinutost. Neke od slatkovodnih invazivnih vrsta riba u Hrvatskoj uključuju crnog somića (*Ameiurus melas*) i gambuziju (*Gambusia holbrooki*)

<https://www.bing.com/images/blob?bcid=qM3xFlwy95cHJQ>

STANIŠTE CIPRINIDA

Ciprinid

Ciprinidi su porodica riba koja uključuje mnoge vrste poput šarana, karasa, deverike i drugih. Njihova staništa obično uključuju tople i stajaće vode, poput jezera, ribnjaka, bara i sporih rijeka. Ove ribe preferiraju mjesto gdje temperatura vode može varirati, ali obično je topla ili blago hladna. Staništa ciprinida su često bogata biljnim rastinjem, što im pruža hranu i sklonište. Osim toga, ove ribe se često hrane različitim vrstama planktona, algi i insekata. Stanište ciprinida obično ima mnoštvo skrovišta i zaklona u obliku vodene vegetacije i stijena.

<https://carpsa.co.za/wp-content/uploads/2020/10/FullSizeRender-2-1024x768.jpg>

STANIŠTA SALMONOIDA

Salmonoidi su porodica riba koja uključuje vrste poput lososa, pastrmke i lipljena. Njihova staništa razlikuju se od onih ciprinida. Salmonoidi obično preferiraju hladne, brze i bistre vode, kao što su planinske rijeke, potoci i potočići. Ova vrsta riba često migrira tokom svog životnog ciklusa, pa njihova staništa uključuju i more (u slučaju lososa). Staništa salmonoida su obično manje bogata vegetacijom u usporedbi s ciprinidima, ali nude obilje kamena i stijena, što im pruža prirodna skrovišta. Osim toga, salmonoidi su često ribe grabljivice koje se hrane drugim manjim ribama i insektima

<https://i.ytimg.com/vi/fRra2-nztXk/hqdefault.jpg>

ALOHTONE VRSTE RIBA

Alohtone vrste riba su ribe koje nisu prirodno prisutne u određenom ekosustavu ili geografskom području, već su unesene u to područje putem ljudske aktivnosti. Ove vrste riba su strane ili invazivne vrste riba koje su uvezene izvan svog prirodnog staništa i koje se sada nalaze u novim okolinama. Unos alohtonih vrsta riba može imati ozbiljne posljedice za ekosustav u koji su unesene.

Invazivne alohtone ribe često imaju sposobnost brzog razmnožavanja i širenja, što može dovesti do narušavanja ravnoteže u vodenim ekosustavima. Njihova prisutnost može imati različite negativne učinke, uključujući: Konkurenciju s autohtonim vrstama, prekidanje lanca ishrane, zagađenje genetskog materijala križanjem invazivnih riba s autohtonim, širenje bolesti.

Zbog tih razloga, unošenje alohtonih vrsta riba često se smatra ozbiljnim problemom za očuvanje biološke raznolikosti i ekosustava vodenih tijela. Mnoge zemlje i organizacije provode napore kako bi kontrolirale i ograničile širenje invazivnih vrsta

AUTOHTONE VRSTE RIBA

Autohtone vrste riba su ribe koje su prirodno rasprostranjene i obično nastanjuju određeno područje ili geografski prostor bez ljudskog utjecaja ili ljudskog unošenja. Ove ribe su evoluirale i prilagodile se specifičnim uvjetima svog prirodnog okoliša tijekom dugog vremenskog razdoblja. Autohtone ribe su integralni dio svojih ekosustava i igraju važnu ulogu u održavanju ravnoteže u tim ekosustavima.

Važno je napomenuti da su autohtone ribe ugrožene zbog mnogih faktora, kao što su gubitak staništa, zagađenje voda, uvođenje invazivnih vrsta i prekomjerni ribolov. Očuvanje autohtonih ribljih vrsta postaje sve važnije kako bismo očuvali biološku raznolikost i zdravlje vodenih ekosustava. Autohtone ribe igraju ključnu ulogu u očuvanju ekološke ravnoteže u svojim prirodnim staništima. Očuvanje njihovih populacija važno je ne samo za očuvanje ribljih vrsta, već i za očuvanje cijelog ekosustava koji ovisi o njima. Stoga se provode različite inicijative i programi za zaštitu i očuvanje autohtonih ribljih vrsta.

RIBE PREDATORI

Slatkovodne ribe predatori su ribe koje nastanjuju slatke vode, kao što su jezera, rijeke, potoci i ribnjaci, te se hrane drugim organizmima unutar tih vodenih ekosustava. Ovi predatorne ribe često igraju ključnu ulogu u ravnoteži tih ekosustava i mogu uključivati razne vrste riba s različitim karakteristikama i ekološkim ulogama.

Predatori obično imaju oštre i oštre zube ili kliješta koja su prilagođena za hvatanje i konzumaciju plijena.

Tijelo predatora je građeno tako da je sposobno za brzo plivanje kako bi lovili plijen.

Oči predatora su često dobro razvijene i prilagođene za lov u slabim svjetlosnim uvjetima.

RIBE IZ PORODICE ENDEMA

Endem

Endemske vrste riba su one koje prirodno obitavaju samo na određenim geografskim područjima i nigdje drugdje na svijetu. Mnoge od ovih vrsta su ugrožene zbog ograničenih staništa i drugih prijetnji poput zagađenja, promjena u okolišu i prekomjernog ribolova.

Crnomorska glavočica (*Ponticola kessleri*):
Ova vrsta ribe je endemska za rijeke koje se ulijevaju u Crno more, uključujući Dunav i njegove pritoke.

Dunavska jesetra (*Acipenser gueldenstaedtii*):
Endemska vrsta dunavskog sliva, koja migrira u Crno more radi mrijesta

Crnomorska glavočica
(*Ponticola kessleri*)

<https://th.bing.com/th/id/OIP.xR8PQKkgk1tirH2rGAjPGS AHaC2?w=1200&h=463&rs=1&pid=ImgDetMain>

UGROŽENE VRSTE RIBA

Ugrožene vrste riba predstavljaju ozbiljan problem u očuvanju biološke raznovrsnosti u vodenim ekosistemima širom svijeta pa tako i u vodama RH. U Hrvatskoj postoje mnoge vrste riba koje su ugrožene ili ranjive, a to uključuje neke endemske vrste koje se mogu naći samo u određenim vodenim ekosistemima.

Da bi se sačuvale riblje vrste, ključno je poduzeti mjere zaštite i očuvanja staništa, pravilno regulirati ribolov, smanjiti zagađenje, spriječiti širenje invazivnih vrsta i prilagoditi se klimatskim promjenama. Također, važno je sprovoditi istraživanja i praćenje ribljih populacija kako bi se pratila njihova brojnost i zdravlje.

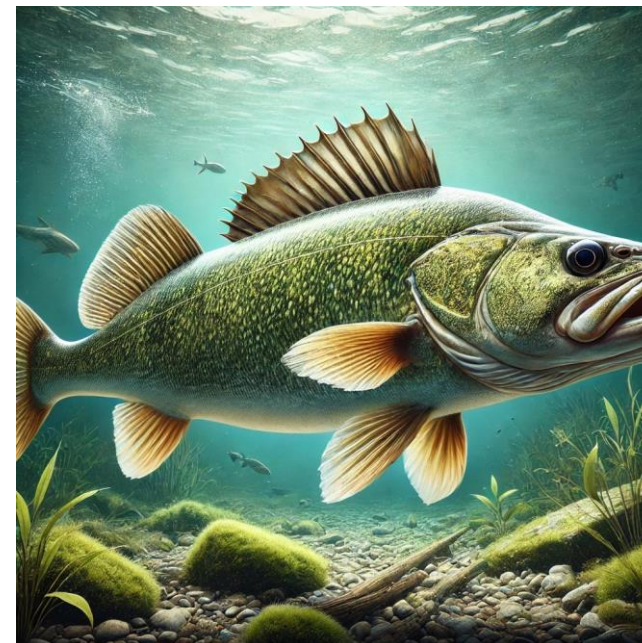

https://bestiarium.kryptozoologie.net/wp-content/uploads/2018/11/Danube_Salmon_-_Huchen_Hucho_hucho-Drina-zw.-Bosnien-und-Serbien.jpg

MATICA

Spolno dozrela riba obično se naziva "zrela riba" ili " " ili „matica“. Zrelost ribe označava razdoblje kada je riba postigla spolnu zrelost i sposobna je sudjelovati u reprodukciji. Ovisno o vrsti ribe, dob kada riba postiže spolnu zrelost može značajno varirati.

Opis spolno dozrele ribe uključuje promjene koje se javljaju tijekom procesa sazrijevanja. Evo nekoliko karakteristika koje se često povezuju sa spolno dozrelim ribama: veličina (postižu određenu veličinu), boja (neke vrste riba postižu specifičnu boju koja ih razlikuje od nezrelih riba), Morofologija (promjena u obliku tijela, veličini peraja), spolne karakteristike (veličina, boje, oblik peraja budu izražene, kod nekih vrsta riba mužjaci i ženke mogu imati različite vrste peraja ili boja u vrijeme mrijesta)

NEDORASLE RIBE

Nedorasle ribe su one ribe koje nisu spolno dozrele ili su ispod minimalne veličine koja im je potrebna da bi se lovili. Očuvanje nedoraslih riba ključno je za održavanje zdravog ekosustava vodenih tijela. Evo nekoliko mjera koje se mogu poduzeti kako bi se opisale i zaštitile nedorasle ribe:

Postavljanje minimalne veličine ulova

Ograničenje ulova

Zaštita mrjestilišta

Edukacija ribara i ribiča

Redovite kontrole i inspekcije od strane nadležnih tijela

Praćenje populacija riba pomoću znanstvenih istraživanja kako bi se osiguralo da su postavljene odgovarajuće veličine i kvote ulova

Poticanje ribara da prakticiraju održivi ribolov, što uključuje poštivanje pravila o veličini ulova

Poticanje ribiča da prakticiraju održivi ribolov, u smislu ulovi pa pusti, posebno matice riba

Implementacijom ovih mjera

[https://live.staticflickr.com/2527/3838392376_37aee610a8_b.j](https://live.staticflickr.com/2527/3838392376_37aee610a8_b.jpg)

pg

Oblik i veličina	
Boja	
Ekosustav i stanište	
Prehrana	
Reprodukcija	
Migracija	
Karakteristični znakovi	

DIVLJI ŠARAN - VRETENAC

Cyprinus carpio (Linnaeus)

Ciprinid

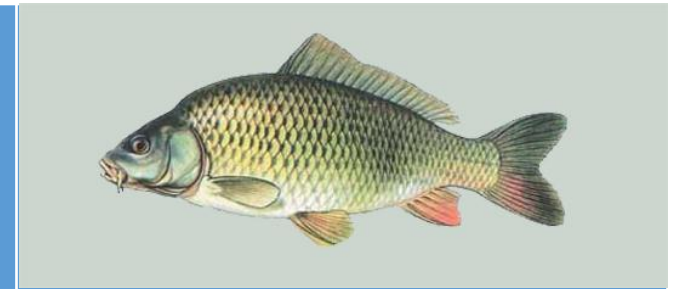
Autohtona

Oblik i veličina	Šaran ima tijelo koje je bočno spljošteno i obično je ovalnog oblika. Veličina varira, ali divlji šaran može narasti do impresivnih dimenzija, često preko 1 metra duljine i težine preko 15 kilograma.
Boja	Boja divljeg šarana varira ovisno o njegovom okolišu. Obično je smeđe-olivaste boje sa zlatnim nijansama. Boja šarana također može varirati s godišnjim dobom, temperaturom vode i prehranom.
Ekosustav i stanište	Šaran se može naći u raznim slatkovodnim staništima, uključujući rijeke, jezera, potokove i močvare.
Prehrana	Divlji šaran je omnivor, što znači da se hrani raznovrsnom hranom. Njegova prehrana uključuje biljke, alge, male vodene organizme poput insekata, crva, i često riblju pastrvu.
Reprodukcija	Šaran se razmnožava tijekom proljeća kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca na podlogu, a mužjaci ih oplodnjavaju. Jaja se često zalijepe za vegetaciju ili obalu.
Migracija	Šaran nije poznat po dugim migracijama kao neke druge ribe, ali se kreće unutar svog staništa kako bi pronašao prikladna mjesta za reprodukciju i prehranu.
Karakteristični znakovi	Šaran ima karakterističnu leđnu peraju koja je visoko postavljena i ima 3-4 trna. Usta šarana su donjeg položaja, što ga čini prikladnim za hvatanje hrane s dna.

ŠARAN LJUSKAVI

Cyprinus caprio domesticius (Linnaeus)

Oblik i veličina	Šaran ljuskasti ima karakteristično tijelo sa širokim trbuhom i prepoznatljivim izduženim oblikom. Prosječna veličina ovih riba varira, ali mogu narasti do 1 metra duljine i težine preko 15 kilograma
Boja	Boja šarana ljuskastog može varirati ovisno o staništu i genetici. Obično su ove ribe smeđe ili zlatno smeđe boje s tamnijim šarama po tijelu. Boja također može varirati ovisno o doba godine i uvjetima vode.
Ekosustav i stanište	Šaran ljuskasti je slatkovodna riba koja se nalazi u različitim slatkovodnim ekosustavima, uključujući rijeke, jezera, kanale i ribnjake. Preferiraju staništa s mirnom ili polako tekućom vodom i obično se mogu naći u blizini dna.
Prehrana	Prehrana šarana ljuskastog varira, ali obično se hrane biljnom hranom poput algi, trave, sjemenki i ostalog biljnog materijala. Također mogu jesti sitne organizme kao što su insekti, crvi i larve.
Reprodukcija	Šaran ljuskasti se reprodukuje tijekom proljeća kada temperatura vode dostigne određeni prag. Mužjaci i ženke izbacuju ikru i spermije u vodu, nakon čega dolazi do oplodnje ikre. Mlađ se razvija u jajima prije nego što se izlegu.
Migracija	Šaran ljuskasti obično ne migrira na velike udaljenosti tijekom svog života. Međutim, unutar svojeg staništa mogu se kretati u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za razmnožavanje
Karakteristični znakovi	Osim svojeg prepoznatljivog izduženog tijela i ljestvica, šaran ljuskasti može imati karakteristične brkove ispod čeljusti. Ovi brkovi, poznati kao barbule, koriste se za traženje hrane na dnu vode. Osim toga, šarani ljuskasti često imaju izrazite šare na tijelu, ali uzorak može varirati ovisno o pojedincu.

RIBNJAČARSKI ŠARAN

Cyprinus carpio

Oblik i veličina	Šaran, ribnjičarski ima tijelo koje je bočno spljošteno a ovalnog je oblika. Veličina šarana varira, ali odrasli primjerci obično dosežu duljinu između 30 cm i 1 metra, i težinu između 2 i 20 kilograma.
Boja	Boja šarana može varirati, ali obično je smeđa ili zlatno smeđa sa šarenim ljuskama. Boja može biti svjetlija ili tamnija ovisno o staništu i prehrani.
Ekosustav i stanište	Šaran je slatkovodna riba koja preferira stajaće vode poput jezera, ribnjaka i rijeka s sporim tokom.
Prehrana	Šaran je omnivor, što znači da se hrani raznovrsnom hranom. Njihova prehrana uključuje biljke, alge, insekte, sitne ribe i različite organizme koje mogu naći u svom okolišu.
Reprodukcija	Šaran se mrijesti tijekom proljeća i ljeta. Ženke polažu jajašca na travi ili šljunku, a mužjaci ih oploditi. Nakon toga, roditelji obično napuštaju jajašca koja se razvijaju samostalno.
Migracija	Šaran je poznat po svojoj sposobnosti migracije. Sezonske promjene i potreba za hranom mogu potaknuti šarane na migraciju prema drugim dijelovima jezera ili rijeka.
Karakteristični znakovi	Šaran ima karakteristične brčice (barbule) na usnama koji mu pomažu da osjeti hranu na dnu vode.

ŠARAN VELELJUSKAVI

Cyprinus caprio-mirror (Linnaeus)

Ciprinid

Autohtona

Ugrožena

Oblik i veličina	Šaran, ribnjičarski ima tijelo koje je bočno spljošteno a ovalnog je oblika. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu između 40 cm i 100 cm, i težinu između 2 i 14 kilograma
Boja	Boja šarana veleljuskavog može varirati, ali obično je smeđa do tamnosmeđa sa šarenim ljuskama. Boja može biti svjetlija ili tamnija ovisno o staništu i prehrani
Ekosustav i stanište	Šaran veleljuskavi preferira mirne i stajaće vode kao što su jezera, ribnjaci i rijeka s sporim tokom. Ova vrsta može se prilagoditi različitim uvjetima staništa i preživjeti u vodama s niskim sadržajem kisika.
Prehrana	Šaran veleljuskavi je omnivor i hrani se raznovrsnom hranom. Njihova prehrana uključuje biljke, alge, insekte, crve, manje ribe i različite organizme koji su dostupni u njihovom okolišu
Reprodukcija	Šaran veleljuskavi se mrijesti tijekom proljeća i ljeta. Ženke polažu jajašca na travi ili šljunku, a mužjaci ih oploditi. Nakon toga, roditelji obično napuštaju jajašca koja se razvijaju samostalno
Migracija	Šaran veleljuskavi može migrirati, posebno kada se traži hrana ili povoljni uvjeti za reprodukciju. Migracija može uključivati kretanje iz jednog dijela jezera ili rijeke u drugi
Karakteristični znakovi	Šaran veleljuskavi ima karakteristične brčice (barbule) na usnama koji mu pomažu da osjeti hranu na dnu vode. Njihova velika i ljuskava tijela čine ih prepoznatljivim

DVOREDNO LJUSKAVI ŠARAN

Oblik i veličina	Šaran dvoredno ljuskavi ima izduženo tijelo koje je pokriveno dvorednim ljuskama. Tijelo mu je obično bočno spljošteno, a glava je relativno mala u usporedbi s tijelom. Odrasli primjerci mogu doseći duljinu od 30 do 120 centimetara, ovisno o uvjetima staništa i prehrani.
Boja	Boja šarana varira ovisno o staništu i prehrani. Uglavnom su smeđe ili zlatno smeđe boje sa svjetlijim trbuhom. Boja može varirati i ovisno o dobu godine i uvjetima vode.
Ekosustav i stanište	Šaran dvoredno ljuskavi je slatkovodna riba i može se naći u rijekama, jezerima, ribnjacima i kanalima. Preferira stajaće ili sporo tekuće vode s dnom od mulja ili šljunka. Ova riba je prilagodljiva i može preživjeti u različitim uvjetima vode
Prehrana	Šaran je biljojedna riba, ali može jesti i manje organizme kao što su insekti i crvići. Njihova prehrana uvelike ovisi o dostupnim resursima u njihovom staništu.
Reprodukcija	Šaran se razmnožava tijekom proljeća kada voda postigne određenu temperaturu. Mužjaci i ženke polažu jajašca na podlozi na dnu vode. Jajašca se oplodnjuju izvan tijela ribe. Mlađ se brzo razvija i hrani zooplanktonom.
Migracija	Šaran obično ne pokazuje dugu migracijsku naviku, ali se može kretati unutar svog staništa kako bi pronašao prikladne uvjete za hranjenje i reprodukciju
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi šarana uključuju njihovu dvorednu ljusku koja pokriva tijelo, spljošteno bočno tijelo, relativno malu glavu i veći broj usana. Također imaju karakteristične baršunaste brkove (barbi) na obje strane usne, što im pomaže pri traženju hrane na dnu vode. Boja i nijanse mogu varirati među pojedincima i staništima.

AMUR

Ctenopharyngodon idella

Ciprinid

Alohtona

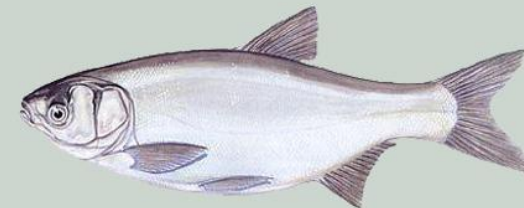
Oblik i veličina	Amur ima izduženo tijelo koje je bočno spljošteno. Njegova tijela mogu doseći impresivne veličine, obično od 60 do 120 centimetara, ali postoje i primjerci koji su i veći od toga.
Boja	Osnovna boja tijela amura je siva ili sivkasto-zelena, dok trbuh obično ima svjetliju nijansu. Koža amura je bez ljustaka, što ga razlikuje od mnogih drugih riba.
Ekosustav i stanište	Amur je vrlo prilagodljiva vrsta i može se naći u različitim slatkovodnim ekosustavima. Preferira mirne ili sporo tekuće vode kao što su rijeke, jezera, ribnjaci i kanali. Također je otporan na različite uvjete vode i temperaturu.
Prehrana	Amur je biljojedna riba i glavni dio njegove prehrane čine biljni materijali poput algi, trave i vodenih biljaka. Osim toga, može se hraniti i manjim organizmima koji se nalaze u vodi.
Reprodukcija	Amur se obično razmnožava tijekom proljeća. Mužjaci i ženke polažu jajašca u vodu, a oplodnja se događa van tijela riba. Nakon izlijevanja, mladić amura brzo raste i hrani se planktonom.
Migracija	Amur obično ne pokazuje izražene migracijske navike, ali se može kretati unutar svog staništa kako bi pronašao prikladne uvjete za hranjenje i reprodukciju.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi amura uključuju izduženo tijelo bez ljustaka, sivu ili sivkasto-zelenu boju, i svjetliji trbuh. Ova riba nema klasične ljustake koje se nalaze kod mnogih drugih riba, što je čini jedinstvenom među slatkovodnim vrstama. Također, amur često ima velike, moćne peraje, posebno repnu peraju, koja mu pomaže da se brzo kreće u vodi.

TOLSTOLOBIK BIJELI

Hypophthalmichthys molitrix

Ciprinid

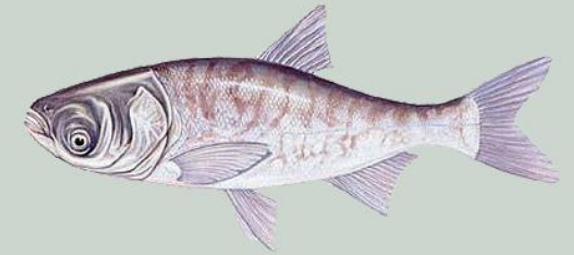
Alohtona

Oblik i veličina	Tolstolobik bijeli ima izduženo tijelo koje je bočno spljošteno. Odrasli primjerci ove ribe mogu doseći impresivne veličine od 1 m dužine i 20 kg težine
Boja	Boja tolstolobika bijelog varira ovisno o dobi. Mlađi primjerci često su srebrnastih nijansi, dok odrasli mogu imati tamniju boju, obično sivkasto-smeđu.
Ekosustav i stanište	Tolstolobik bijeli je slatkovodna riba koja obično živi u velikim rijekama i jezerima. Preferira hladnije vode, a neki od najvećih primjeraka često se nalaze u rijekama koje se ulijevaju u Kaspijsko more.
Prehrana	Mlađ se hrani zooplanktonima, a kad malo poraste, prelazi na ishranu planktonskim algama.
Reprodukcija	Reprodukcija tolstolobika bijelog je složen proces. Odrasle ribe migriraju nizvodno prema Kaspijskom moru kako bi položile jajašca. Nakon toga, mladići ostaju u rijekama i jezerima dok ne postanu dovoljno veliki za selidbu u more. S obzirom na specifične uvjete koje tolstolobik bijeli zahtijeva za razmnožavanje i razvoj, teško je očekivati da će se ova riba prirodno mrijestiti u vodama koje nisu dio njenog prirodnog staništa ili specijaliziranih uzgajališta.
Migracija	Tolstolobik bijeli pokazuje migracijske navike, posebno u svrhu reprodukcije. Odrasli primjerci putuju nizvodno prema moru kako bi se razmnožavali, dok mladići obično ostaju u slatkovodnim staništima dok ne postanu dovoljno veliki.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi tolstolobika bijelog uključuju izduženo tijelo, snažne čeljusti i veliku veličinu. Ova riba može imati i nekoliko nabora na tijelu. Također, njezina boja varira ovisno o dobi, s mladim primjercima koji su svjetliji i odraslima koji imaju tamniju nijansu.

TOLSTOLOBIK SIVI

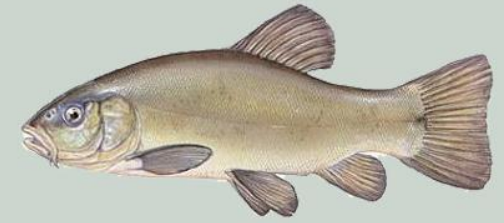
Aristichthys nobilis

Oblik i veličina	Tolstolobik sivi ima izduženo tijelo koje je obično pokriveno ljuskama. Odrasli primjerci su relativno mali, obično dosežu duljinu od 20 do 40 centimetara, ovisno o vrsti.
Boja	Ovisno o vrsti i dobi, boja tolstolobika sivog može varirati, ali obično su sivi ili sivkasti s nijansama smeđe ili zelene. Boja može varirati ovisno o staništu.
Ekosustav i stanište	Tolstolobik sivi obično se može naći u rijekama i potočićima u srednjoj Aziji. Preferira brze vode s čistim dnom i obično se nalazi u staništima s jakim strujanjem.
Prehrana	Ova riba je pretežito bentoska, što znači da se hrani organizmima koji se nalaze na dnu rijeke ili potoka. Njihova prehrana uključuje insekte, larve i druge sitne organizme koji žive u vodi.
Reprodukcija	Tolstolobik sivi obično se razmnožava tijekom proljeća kada voda postigne određenu temperaturu. Ženke polažu jajašca na dno, dok mušjaci izbacuju spermiju kako bi ih oplodili. Mlađ se razvija iz jajašaca i provodi početne faze svog života u rijeci.
Migracija	Tolstolobik sivi može pokazivati neke migracijske navike, posebno u svrhu reprodukcije. Mušjaci i ženke mogu se kretati nizvodno kako bi položili i oplodili jajašca. Nakon toga, mlađ ostaje u rijeci dok ne postane dovoljno zrela za selidbu u potpuno slatkovodno stanište.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi tolstolobika sivog uključuju izduženo tijelo s ljuskama, sivu ili sivkastu boju s smeđim ili zelenkastim nijansama, te sposobnost prilagodbe brzim vodama. Također imaju specifične anatomske prilagodbe za lov na plijen na dnu rijeke. Važno je napomenuti da su mnoge vrste tolstolobika sivog ugrožene i zaštićene zakonima o zaštiti prirode zbog opadanja njihovih populacija i uništavanja njihovih staništa.

LINJAK

Tinca Tinca

Oblik i veličina	Linjak ima izduženo tijelo koje je obično blago spljošteno sa strane. Njegova glava je relativno velika, a repna peraja je prilično duga i zaobljena. Odrasli primjerci linjaka obično dosežu duljinu od 30 do 60 centimetara, ali mogu biti i veći, ovisno o staništu.
Boja	Boja linjaka varira, ali obično je smeđa ili zelenkasto smeđa s mrljama tamnije boje na tijelu. Boja ovisi o staništu i uvjetima vode.
Ekosustav i stanište	Linjak preferira hladnije vode i može se naći u jezerima, rijekama, potocima i drugim slatkovodnim staništima. Često živi u dubljim dijelovima vode, gdje su temperature niže.
Prehrana	Linjak je mesojedna riba i njegova prehrana uključuje različite vrste plijena kao što su ribe, rakovi, vodozemci, insekti i drugi vodeni organizmi. Linjak se smatra pravim grabljivcem na dnu vode.
Reprodukcija	Reprodukcija linjaka obično se odvija tijekom proljeća. Jajašca se polažu na čvrstoj podlozi na dnu vode, a mužjaci izbacuju spermiju kako bi ih oplodili. Mlađ se razvija iz jajašca, a nakon izlijeganja, mlađ linjaka može ostati u zaštićenim područjima ili se kretati prema plićim vodama.
Migracija	Linjak ne pokazuje izražene migracijske navike kao neke druge ribe. Međutim, ovisno o uvjetima vode i dostupnosti hrane, moguće je da se linjak kreće unutar svog staništa kako bi pronašao prikladne uvjete za prehranu i reprodukciju.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi linjaka uključuju izduženo tijelo sa spljoštenim stranama, veliku glavu, dugu repnu peraju i smeđe-zelenu boju s tamnijim mrljama. Linjak također ima snažne čeljusti i zube prilagođene za lov na plijen.

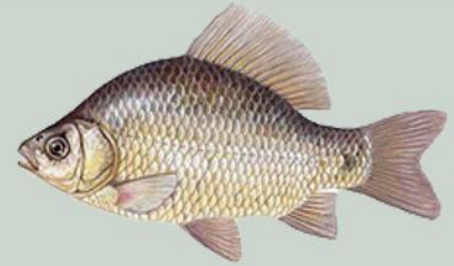
KARAS

Carassius carassius

Ciprinid

Autohtona

Ugrožena

Oblik i veličina	Karas ima izduženo tijelo koje je bočno spljošteno. Njegova veličina varira ovisno o staništu, ali obično doseže duljinu od 15 do 40 centimetara. Međutim, u optimalnim uvjetima uzgoja, karas može narasti i veći.
Boja	Boja karasa varira ovisno o staništu i genetskim faktorima. Obično su sive ili smeđe boje, ali mogu imati i nijanse zlatne, crvenkaste, bijele ili crne boje. Boja može varirati ovisno o genetici i uvjetima vode.
Ekosustav i stanište	Karas se može naći u različitim slatkovodnim ekosustavima, uključujući jezera, rijeke, potoke, ribnjake i kanale. Ova riba je prilagodljiva i može preživjeti u različitim uvjetima vode.
Prehrana	Karas je općenito omnivor, što znači da se hrani raznovrsnom hranom. Njegova prehrana uključuje alge, plankton, insekte, vodene biljke, crve, rakove i sitne ribe. Prehrana karasa može varirati ovisno o dostupnosti hrane u njegovom okolišu.
Reprodukcija	Reprodukcija karasa obično se događa tijekom proljeća kada voda postigne određenu temperaturu. Ženke polažu jajašca na podlozi na dnu vode, dok mužjaci oslobađaju spermiju kako bi ih oplodili. Mlađ karasa brzo raste i hrani se zooplanktonom.
Migracija	Karas obično ne pokazuje izražene migracijske navike kao neke druge ribe. Međutim, u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za reprodukciju, karas se može kretati unutar svog staništa.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi karasa uključuju izduženo tijelo s bočno spljoštenim oblikom, relativno malu glavu i karakteristične baršunaste brkove (barbi) na obje strane usne, što im pomaže pri traženju hrane na dnu vode. Boja karasa može značajno varirati, ali često su prepoznatljive mrlje na tijelu.

ZLATNI KARAS

Carassius auratus

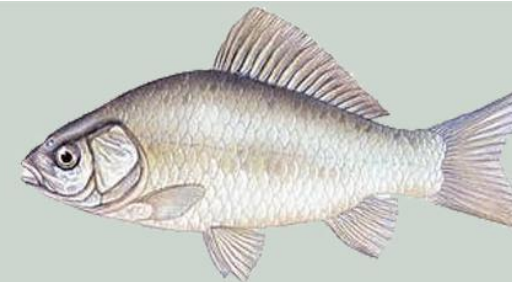
Oblik i veličina	Zlatni karas ima izduženo tijelo s bočno spljoštenim oblikom, slično kao i obični karas. Veličina zlatnog karasa može varirati, ali obično dostiže duljinu od 15 do 30 centimetara.
Boja	Karakteristična crvena, zlatna, ili narančasta boja zlatnog karasa je ono što ga izdvaja od običnog karasa. Zlatni karas je poznat po svojim raznolikim bojama i često se uzgaja kako bi se postigla željena boja.
Ekosustav i stanište	Zlatni karas je slatkovodna riba koja se može naći u različitim slatkovodnim ekosustavima, uključujući jezera, ribnjake, kanale i rijeku. U akvarijima se također uzgaja kao popularna vrsta ribe.
Prehrana	Zlatni karas je omnivor i prehrana mu varira ovisno o dostupnosti hrane. Hrani se raznim vrstama biljaka, algi, malim vodenim organizmima, crvima i sitnim rakovima.
Reprodukcija	Reprodukcija zlatnog karasa slična je reprodukciji običnog karasa. Tijekom proljeća, ženke polažu jajašca na podlozi na dnu vode, dok mužjaci oslobađaju spermiju kako bi ih oplodili. Nakon izlijeganja, mlađ zlatnog karasa brzo raste i hrani se planktonom.
Migracija	Zlatni karas obično ne pokazuje izražene migracijske navike. U staništima poput jezera ili ribnjaka, obično se kreće unutar tih voda u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Najkarakterističnija crvena, zlatna ili narančasta boja zlatnog karasa izdvaja ga od običnog karasa. Osim toga, ima izduženo tijelo s bočno spljoštenim oblikom, karakteristične baršunaste brkove (barbi) na obje strane usne, slično kao i obični karas.

BABUŠKA

Carassius auratus gibelio

Ciprinid

Alohtona

Oblik i veličina	Babuška ima izduženo tijelo s bočno spljoštenim oblikom, vrlo slično obliku običnog karasa. Veličina babuške varira, ali obično doseže duljinu od 15 do 25 centimetara.
Boja	Boja babuške može varirati ovisno o staništu i genetskim faktorima. Obično su sive, smeđe, zlatne ili zlatno-smeđe boje, ali postoje različite varijante koje mogu imati i različite boje.
Ekosustav i stanište	Babuška je slatkovodna riba koja se može naći u različitim slatkovodnim ekosustavima, uključujući jezera, ribnjake, kanale i rijeku. Babuška je često prisutna u stajaćim ili sporo tekućim vodama.
Prehrana	Babuška je omnivor i prehrana joj uključuje različite vrste biljaka, algi, malih vodenih organizama, crva i sitnih rakova. Hrani se prilagođavajući se dostupnoj hrani u svom okolišu.
Reprodukcija	Reprodukcija babuške slična je reprodukciji običnog karasa. Tijekom proljeća, ženke polažu jajašca na podlozi na dnu vode, dok mušjaci oslobađaju spermiju kako bi ih oplodili. Nakon izlijeganja, mlađ babuške brzo raste i hrani se planktonom.
Migracija	Babuška obično ne pokazuje izražene migracijske navike. U staništima poput jezera ili ribnjaka, obično se kreće unutar tih voda u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi babuške uključuju izduženo tijelo s bočno spljoštenim oblikom, karakteristične baršunaste brkove (barbi) na obje strane usne, slično kao i kod običnog karasa. Boja babuške može značajno varirati, ali obično su prepoznatljive nijanse sive, smeđe, zlatne ili zlatno-smeđe boje.

CRNOOKA DEVERIKA

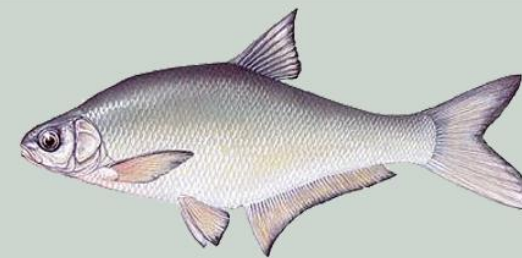
Abramus sapa

Oblik i veličina	Crnooka deverika ima tijelo koje je izduženo i blago bočno spljošteno. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 15 do 25 centimetara, iako ponekad mogu biti i veći. Njeno tijelo je prekriveno sitnim ljuskama.
Boja	Crnooka deverika obično ima srebrno-sivu boju s nijansama srebrnastog trbuha. Karakteristična značajka ove ribe je tamna crna mrlja ispod očiju, što joj daje ime crnooka deverika.
Ekosustav i stanište	Ova vrsta ribe obično se nalazi u stajaćim ili sporo tekućim vodama kao što su jezera, ribnjaci, i rijeke. Preferira čiste vode i obično se zadržava u plitkim dijelovima vode.
Prehrana	Crnooka deverika je svejedna riba koja se hrani raznim vrstama hrane, uključujući insekte, ličinke, alge, male ribe i plankton.
Reprodukcija	Reprodukcija crnookih deverika obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u podvodnom bilju, a mužjaci često čuvaju gnijezdo i brinu se o mladuncima nakon izlijevanja.
Migracija	Crnooka deverika obično nije poznata po izraženim migracijskim navikama, i često ostaje u svojim staništima tijekom većeg dijela godine.
Karakteristični znakovi	Najkarakterističnija značajka crnookih deverika su crne mrlje ispod očiju, što im daje prepoznatljiv izgled. Osim toga, imaju tipičan izduženi oblik tijela karakterističan za ribe iz porodice deverika.

KESEGA

Abramis ballerus

Oblik i veličina	Bijela riba ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Odrasle ribe obično dosežu duljinu od 15 do 30 centimetara, iako postoje i veći primjerci. Tijelo joj je prekriveno sitnim ljuskama.
Boja	Bijela riba je srebrnaste boje s blagim zelenkastim nijansama na leđima. Boja može varirati ovisno o staništu i uvjetima u kojima riba živi.
Ekosustav i stanište	Bijela riba je slatkovodna riba koja se najčešće nalazi u jezerima, rijekama i potocima s čistom vodom i umjerenom strujom. Preferira hladniju vodu i često se nalazi u dubljim dijelovima vode.
Prehrana	Bijela riba je svejedna riba koja se hrani raznim vrstama hrane, uključujući insekte, ličinke, alge, male ribe i organske ostatke.
Reprodukcija	Reprodukcija bijele ribe obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u podvodnom bilju, a mužjaci često čuvaju gnijezdo i brinu se o mladuncima nakon izlijevanja.
Migracija	Bijela riba obično nije poznata po svojim migracijskim navikama kao neke druge vrste riba.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi bijele ribe uključuju srebrnastu boju s blagim zelenkastim nijansama na leđima. Tijekom reproduktivnog razdoblja, mužjaci postaju osobito šareni.

GUBIČASTA DEVERIKA

Vimba vimba

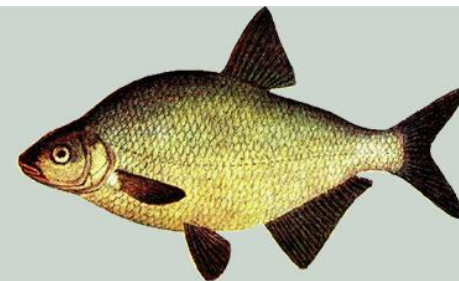
Oblik i veličina	Gubičasta deverika ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno, s karakterističnim izbočenim usnama. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 20 do 30 centimetara, iako mogu narasti i do 40 centimetara. Njeno tijelo je prekriveno sitnim ljuskama.
Boja	Boja gubičaste deverike varira ovisno o staništu i uvjetima, ali obično je srebrno-siva s blagim nijansama zlatne boje na leđima.
Ekosustav i stanište	Gubičasta deverika se nalazi u slatkovodnim rijekama, jezerima i potocima, posebno u područjima s sporom tekućom vodom. Ova riba preferira čiste i bistre vode.
Prehrana	Ova vrsta ribe je većinom biljojedna, prehranjuje se algama, vodenim biljkama i drugim organskim materijalima koji se nalaze u vodi. Ponekad se može hraniti i manjim beskralješnjacima.
Reprodukcija	Reprodukcija gubičaste deverike obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u podvodnom bilju ili šljunku, a mužjaci često čuvaju gnijezdo i brinu se o mladuncima nakon izlijeganja.
Migracija	Gubičasta deverika može imati ograničene migracijske navike, posebno tijekom razmnožavanja, kada se kreću prema plićim vodama za polaganje jaja.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znak gubičaste deverike uključuje izbočene usne koje su posebno vidljive. Također, ova riba ima izduženo tijelo karakteristično za ribe iz porodice deverika.

DEVERIKA

Abramis brama

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Deverika je srednje velika riba s bočno spljoštenim tijelom. Obično doseže duljinu od 20 do 40 centimetara, iako postoje i veći primjerci. Njeno tijelo je prekriveno ljuskama, a ima karakteristične crne mrlje na bokovima.
Boja	Deverike su obično srebrnastih do sivih boja s blagim zelenkastim nijansama na leđima.
Ekosustav i stanište	Deverika je riba koja živi u slatkovodnim rijekama, jezerima i kanalima. Često se nalazi u mirnim ili polako tekućim vodama s dnom prekrivenim muljem ili travom.
Prehrana	Deverike su svejedi i hrane se raznim vrstama hrane, uključujući insekte, plankton, alge i male ribe.
Reprodukcija	Reprodukcija deverika obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u plitkim vodama i mužjaci često čuvaju gnijezdo. Mlađi se izlegu iz jaja i brzo rastu.
Migracija	Deverike su poznate po svojim migracijskim navikama, posebno tijekom reproduktivnog razdoblja.
Karakteristični znakovi	Imaju karakteristične crne mrlje na bokovima tijela koje ih često lako razlikuju od drugih vrsta riba.

KEČIGA

Acipenser ruthenus

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Kečiga ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Odrasle kečige obično dosežu duljinu od 30 do 60 centimetara, iako postoje i veći primjerci. Tijelo im je prekriveno sitnim ljuskama.
Boja	Boja kečige varira ovisno o staništu i uvjetima, ali obično je smeđe-zelena na leđima i svjetlija na trbuhu. Imaju tamne pruge na bokovima i crne točke ili mrlje po tijelu.
Ekosustav i stanište	Kečige se obično nalaze u slatkim vodama, kao što su jezera, rijeke, potoci i kanali. Preferiraju stajaće vode s podvodnim biljem ili strukturalnim skloništima, poput stijena i podvodnih struktura.
Prehrana	Kečige su grabljivice i hrane se drugim ribama, vodenim beskralješnjacima, malim rakovima i ribljim jajima. One su vrlo učinkovite lovke i smatraju se top predatorima u svojim staništima.
Reprodukcija	Reprodukcija kečige obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u podvodnim biljkama ili na dnu, a mužjaci često brinu o gnijezdu i mladuncima.
Migracija	Kečige obično nemaju izražene migracijske navike. Veći primjerci često ostaju u svojim staništima tijekom većeg dijela godine, dok se manji primjerci mogu kretati u potrazi za hranom.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znak kečige uključuje oblik tijela s tamnim prugama na bokovima i crnim točkama ili mrljama po tijelu. Imaju oštre zube prilagođene za lov na plijen.

KRUPATICA

Blicca bjokerkna

Oblik i veličina	Krupatica ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Obično doseže duljinu od 15 do 30 centimetara, iako postoje i veći primjerci. Njeno tijelo je prekriveno sitnim ljuskama, a ima karakteristične crne mrlje na bokovima.
Boja	Krupatica obično ima srebrnastu boju s blagim zelenkastim nijansama na leđima. Boja može varirati ovisno o staništu i uvjetima u kojima riba živi.
Ekosustav i stanište	Krupatica je slatkovodna riba koja se nalazi u rijekama, jezerima i potocima. Preferira čistu vodu s umjerenom strujom. Može se naći i u jezerima s muljevitim dnom.
Prehrana	Krupatica je svejedna riba koja se hrani različitim vrstama hrane, uključujući insekte, ličinke, alge, male ribe i organske ostatke.
Reprodukcija	Krupatica je svejedna riba koja se hrani različitim vrstama hrane, uključujući insekte, ličinke, alge, male ribe i organske ostatke.
Migracija	Krupatice su poznate po svojim migracijskim navikama, posebno tijekom reproduktivnog razdoblja.
Karakteristični znakovi	Imaju karakteristične crne mrlje na bokovima tijela koje ih često lako razlikuju od drugih vrsta riba. Tijekom razmnožavanja, mužjaci postaju osobito šareni.

BOLEN

Aspius aspius

Oblik i veličina	Bolen ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno, s karakterističnim oblikom sličnim štuki. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 30 do 60 centimetara, iako neki mogu narasti i veći.
Boja	Boja bolenovog tijela varira ovisno o staništu i dobi. Obično je siva ili srebrna na leđima s tamnijim prugama i mrljama. Trbuh mu je svjetliji.
Ekosustav i stanište	Bolen se često nalazi u rijekama i jezerima, preferirajući mirne ili sporo tekuće vode. Obitava u raznim tipovima staništa, uključujući područja s blagim dnom, šljunkom ili muljem.
Prehrana	Bolen je mesojedna riba koja se hrani raznim plijenicima. Njegova prehrana uključuje manje ribe, rakove, vodozemce, kukce i druge organizme koje može uhvatiti.
Reprodukcija	Reprodukcija bolenov obično se događa u proljeće, kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca u vegetaciju ili podvodne strukture. Nakon izleganja, mladi boleni ostaju u blizini zaštićenih područja i rastu brzo.
Migracija	Bolen obično ne pokazuje izražene migracijske navike kao neke druge ribe. Kreće se unutar svog teritorija u potrazi za hranom i reproduktivnim područjima.
Karakteristični znakovi	Bolen ima oštre zube i snažnu čeljust, što ga čini učinkovitim predatorom. Njegove velike oči omogućuju mu dobar vid i precizno lociranje plijena. Karakteristične crne mrlje na psima često se koriste za prepoznavanje ove vrste.

GRGEČ

Perca fluviatilis

Ciprinid

Autohtona

Predator

Oblik i veličina	Grgeč ima tijelo koje je izduženo i komprimirano sa strane. Odrasli grgeči obično dosežu duljinu od 15 do 30 centimetara, iako neki primjerci mogu biti i znatno veći.
Boja	Boja grgeča varira ovisno o staništu i uvjetima u kojima živi. Osnovna boja obično je zelena ili smeđa na leđima s tamnim mrljama ili prugama. Trbuh je svjetliji.
Ekosustav i stanište	Grgeč obitava u raznim slatkim vodama, uključujući jezera, rijeke, ribnjake i kanale. Preferira staništa s obiljem skloništa kao što su podvodna vegetacija, kamenje i panjevi.
Prehrana	Grgeč je predator i mesojedna riba. Hrani se raznim plijenicima, uključujući manje ribe, rakove, vodozemce, kukce i druge organizme koje može uhvatiti.
Reprodukcija	Reprodukcija grgeča obično se događa u proljeće, kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca na podlozi kao što su kamenje ili šljunak. Nakon izleganja, mladi grgeči ostaju blizu zaštićenih područja i rastu brzo.
Migracija	Grgeč obično ne pokazuje izražene migracijske navike. Većinu svog života provodi u relativno malom teritoriju.
Karakteristični znakovi	Grgeč ima karakteristično velike škrge i usta s oštrim zubima. Tijelo mu je prekriveno tamnim mrljama ili prugama, što ga čini lako prepoznatljivim. Kao ciljna vrsta za sportski ribolov, grgeč je poznat po svojoj borbenosti i traži se među ribičima.

JEZ

Leuciscus idus

Oblik i veličina	Jez ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Odrasli jezovi obično narastu do duljine od 30 do 50 centimetara, iako mogu biti i veći. Imaju snažno tijelo s blago zaobljenim trbuhom.
Boja	Boja jeza varira, ali obično je srebrna ili sivkasta sa svjetlijim trbuhom. Na bokovima možete primijetiti sjajne ljuskice koje se često presijavaju na suncu.
Ekosustav i stanište	Jezovi se često nalaze u brzim ili sporim tekućim vodama, rijekama, potocima, jezerima i ribnjacima. Preferiraju staništa s dnom prekrivenim šljunkom ili pijeskom.
Prehrana	Jezovi su omnivori, što znači da se hrane različitom hranom, uključujući insekte, crve, ličinke, alge i biljnu materiju. Hrane se u blizini dna vode i često traže hranu u muljevitim područjima.
Reprodukcija	Jezovi obično razmnožavaju tijekom proljeća. Mužjaci razvijaju crvene nijanse tijekom reproduktivnog razdoblja kako bi privukli ženke. Ikre se polažu na vodenom bilju ili šljunku na dnu vode.
Migracija	Jezovi obično ne migriraju u velikom obimu, već ostaju u svojim staništima tijekom većeg dijela godine. Međutim, mogu se kretati u potrazi za hranom i tijekom razmnožavanja.
Karakteristični znakovi	Jezovi su prepoznatljivi po svojoj srebrnoj boji i sjajnim ljuskama. Imaju uspravno postavljene škrge i usko usmjereno usta. Tijekom razmnožavanja, mužjaci razvijaju crvene nijanse na tijelu.

KLEN

Leuciscus cephalus

Oblik i veličina	Klen ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 15 do 30 centimetara, iako neki primjerci mogu biti i veći.
Boja	Boja klena varira ovisno o staništu i dobi. Obično je siva ili smeđa na leđima s tamnim mrljama ili prugama. Trbuh mu je svjetliji.
Ekosustav i stanište	Klen obitava u raznim slatkim vodama, uključujući rijeke, jezera, ribnjake i kanale. Preferira staništa s bržom tekućom vodom, šljunkovitim dnom i obiljem skloništa kao što su kamenje i podvodna vegetacija.
Prehrana	Klen je mesojedna riba. Hrani se raznim plijenicima, uključujući insekte, vodene rakove, ribe i druge manje organizme.
Reprodukcija	Reprodukcija klena obično se događa u proljeće, kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca na dnu vode, često na šljunku ili kamenju. Nakon izleganja, mladi klenovi ostaju blizu zaštićenih područja.
Migracija	Klen obično pokazuje ograničenu migraciju, posebno tijekom razdoblja reprodukcije. Kreće se nizvodno prema mjestima gdje će položiti jaja, a nakon toga se vraća nizvodno.
Karakteristični znakovi	Klen ima karakteristične crne mrlje na leđima i bokovima. Peraja mu često imaju narančaste ili crvene oznake tijekom razdoblja parenja. Ova riba često ima izražene škrge i usta s oštrim zubima.

MRENA

Barbus barbus

Oblik i veličina	Mrena ima tijelo koje je produženo i cilindrično. Odrasle mrene mogu narasti do značajnih duljina, obično između 40 i 70 centimetara, iako postoje i primjerci koji su i veći. Njihova tijela su obično pokrivena krupnim ljuskama.
Boja	Boja mrene varira, ali obično je smeđa ili zelena sa svjetlijim trbuhom. Mogu imati crne točke ili mrlje po tijelu.
Ekosustav i stanište	Mrene se najčešće nalaze u čistim i brzim tekućim vodama, rijekama, potocima i rijetko u jezerima. Preferiraju staništa s dnom prekrivenim šljunkom, kamenjem ili pijeskom.
Prehrana	Mrene su omnivori i jedu raznovrsnu hranu, uključujući insekte, crve, rakove, male ribe, alge i biljke. Hrane se na dnu vode, pretražujući šljunak i mulj u potrazi za hranom.
Reprodukcija	Mrene obično razmnožavaju tijekom proljeća i ljeta. Mužjaci razvijaju tuberkule na glavi i prsima tijekom reproduktivnog razdoblja kako bi privukli ženke. Ikre se polažu na podlozi s šljunkom ili kamenjem, a nakon izleganja, mlade mrene ostaju u blizini skloništa na dnu vode.
Migracija	Mrene obično ne migriraju u većem obimu, već ostaju u svojim staništima tijekom većeg dijela godine. Međutim, mogu se kretati unutar svojih rijeka i potoka kako bi pronašle hranu i povremeno migrirati uzvodno tijekom reproduktivnog razdoblja.
Karakteristični znakovi	Mrene su prepoznatljive po svojoj smeđoj boji s tamnim mrljama i izduženim tijelom. Imaju karakteristično uspravno postavljene škrge. Njihova usta su okrenuta prema dolje, što ih čini prilagođenima za traženje hrane na dnu vode.

PLOTICA

Rutilus pigus virgo

Oblik i veličina	Plotica ima tijelo koje je kompaktno i izduženo, s blago bočno spljoštenim oblikom. Odrasle plotice obično narastu do duljine od 15 do 20 centimetara, iako mogu biti i veće.
Boja	Boja plotice varira, ali obično je srebrna ili sivkasta sa svjetlijim trbuhom. U područjima s bistrom vodom, plotica može imati svjetlije nijanse.
Ekosustav i stanište	Plotice se često nalaze u mirnim i sporim tekućim vodama, jezerima i ribnjacima. Preferiraju staništa s muljevitim dnom i obiljem vodenog bilja.
Prehrana	Plotice su omnivori, što znači da se hrane različitom hranom, uključujući insekte, alge, sitne organizme i ličinke. Hrane se također i biljnom hranom koju pronalaze u vodi.
Reprodukcija	Plotice obično razmnožavaju tijekom proljeća. Mužjaci i ženke se okupljaju u plićim dijelovima vode kako bi položili jaja, koja su obično zalijepljena na vodenom bilju. Nakon izleganja, mlade plotice ostaju blizu obale i skloništima dok ne postanu dovoljno velike.
Migracija	Plotice obično ne migriraju u većem obimu, već ostaju u svojim staništima tijekom većeg dijela godine. Međutim, mogu se kretati u potrazi za hranom i tijekom razmnožavanja.
Karakteristični znakovi	Plotica je prepoznatljiva po svojoj srebrnoj boji i blago spljoštenom tijelu. Imaju male ljuske koje ih pokrivaju. Njihova usta su usmjerena prema dolje, što ih čini prilagođenim za traženje hrane na dnu vode.

PASTRMSKI GRGEČ

Micropterus salmoides

Ciprinid

Alohtona

Predator

Oblik i veličina	Pastrvski grgeč ima tijelo koje je srednje veličine i izduženo. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 25 do 45 centimetara, iako postoje i znatno veći primjerci.
Boja	Boja pastrvskog grgeča varira ovisno o staništu, dobi i prehrani. Osnovna boja može biti zeleno-smeđa s tamnim mrljama ili prugama na tijelu.
Ekosustav i stanište	Pastrvski grgeč obitava u slatkim vodama, uključujući jezera, rijeke, močvare i ribnjake. Preferira staništa s obiljem skloništa kao što su podvodna vegetacija, kamenje i panjevi.
Prehrana	Pastrvski grgeč je predator i mesojedna riba. Hrani se raznim plijenicima, uključujući manje ribe, vodozemce, rakove, kukce i druge organizme koje može uhvatiti.
Reprodukcija	Reprodukcija pastrvskog grgeča obično se događa u proljeće, kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca u plitku vodu, obično u blizini skloništa. Nakon izleganja, mladi grgeči ostaju blizu zaštićenih područja.
Migracija	Pastrvski grgeč nije poznat po dugim migracijama. Većinu svog života provodi u relativno malom teritoriju.
Karakteristični znakovi	Pastrvski grgeč ima karakterističnu crnu mrlju na uhu, koja mu je dala nadimak "crni grgeč". Također ima velike usta s oštrim zubima i moćnom čeljusti, što ga čini učinkovitim grabljivcem. Njegove peraje mogu imati crvenkaste oznake tijekom razdoblja parenja.

PODUST

Chondrostoma nasus

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Podust je srednje velika riba s tijelom koje je produženo i izduženo. Može narasti do duljine od 30 do 40 centimetara, iako su neki primjerci veći.
Boja	Boja tijela podusta varira, ali obično je srebrna ili sivkasta sa svjetlijim trbuhom. Mlađe ribe mogu imati žutkasto-zelene nijanse.
Ekosustav i stanište	Podusti se često nalaze u čistim i brzim tekućim vodama rijeka i potoka. Ovi ribnjaci su osjetljivi na onečišćenje vode, pa su prisutni uglavnom u ekološki čistim okolinama.
Prehrana	Podusti su omnivori, što znači da se hrane različitom hranom, uključujući insekte, alge i sitne organizme koje pronalaze u vodi. Hrane se prateći struje vode i tražeći hranu u brzacima.
Reprodukcija	Podusti obično razmnožavaju u proljeće. Mužjaci razvijaju crvene trbušne šupljine tijekom reproduktivnog razdoblja kako bi privukli ženke. Ikre (jaja) se polažu na pjeskovito ili šljunkovito dno rijeka i potoka.
Migracija	Podusti mogu migrirati uzvodno tijekom reproduktivnog razdoblja kako bi pronašli odgovarajuća mjesta za polaganje jaja. Nakon reprodukcije, vraćaju se nizvodno u svoja uobičajena staništa.
Karakteristični znakovi	Jedan od prepoznatljivih znakova podusta je njegov produžen oblik tijela i karakteristična sivkasta ili srebrna boja. Tijelo im je pokriveno ljuskama, kao i većina riba.

SABLJARKA

Pelecus cultratus

Oblik i veličina	<p>Sabljarka je riba s karakterističnim izduženim tijelom koje podsjeća na štapić. Tijelo joj je bočno spljošteno.</p> <p>Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 10 do 20 centimetara, iako neki mogu biti i duži.</p>
Boja	<p>Sabljarka ima svijetlo srebrnu do sivkasto-zelenu boju s tamnom trakom koja prolazi kroz bočnu stranu tijela. Boja se može razlikovati ovisno o staništu i dobi.</p>
Ekosustav i stanište	<p>Ova riba obično naseljava slatke vode, uključujući rijeke, jezera i kanale.</p> <p>Sabljarka preferira mirnije vode s dnom prekrivenim šljunkom, pijeskom ili muljem.</p>
Prehrana	<p>Sabljarka je biljojedna riba koja se hrani algalnim naslagama i sitnim organizmima koji obitavaju u sedimentu.</p> <p>Hrani se uglavnom filtriranjem sitnih čestica iz vode.</p>
Reprodukcija	<p>Reprodukcija sabljarki obično se odvija u proljeće. Tijekom tog razdoblja, ribe migriraju prema plićim vodama.</p> <p>Ženke polažu jajašca koja mužjaci oplodnjuju. Jaja se obično lijepe za vodene biljke ili druge podloge.</p> <p>Mlađ ribe izlegu se iz jaja nakon nekoliko dana, a briga o potomstvu je minimalna.</p>
Migracija	<p>Sabljarka je poznata po svojoj migracijskoj navici. U proljeće i ljeto, često se kreće prema plićim vodama kako bi se razmnožavala.</p> <p>U zimskim mjesecima, sabljarka se često povlači u dublje i hladnije vode kako bi preživjela hladne temperature.</p>
Karakteristični znakovi	<p>Najprepoznatljiviji karakteristični znak sabljarki je njezino izduženo tijelo i svijetla boja s tamnom bočnom trakom.</p> <p>Također ima oštre usne koje koristi za hvatanje sitnih organizama iz sedimenta.</p>

SOM

Silurus glanis

Ciprinid

Autohtona

Predator

Oblik i veličina	Soma je izrazito velika riba s izduženim tijelom i bez ljusti. Odrasli primjerci mogu dosegnuti impresivne duljine, često prelazeći 1,5 metara, a ponekad čak i 2 metra. Najveći primjerci registrirani su s masom većom od 100 kilograma.
Boja	Soma obično ima tamno sivu do crnu boju na gornjem dijelu tijela, dok je trbuh svjetliji. Boja soma može varirati ovisno o staništu i uvjetima u kojima živi.
Ekosustav i stanište	Soma obitava u slatkim vodama, uključujući rijeke, jezera i kanale. Preferira dublje i mirnije vode s obiljem skloništa kao što su potopljeni grmovi, panjevi i špilje.
Prehrana	Soma je predator i mesojedna riba. Njezina prehrana uključuje ribe, vodozemce, rakove, vodene ptice i druge organizme koje može uhvatiti.
Reprodukcija	Reprodukcija soma obično se odvija u proljeće ili rano ljeto, kada vodena temperatura doseže određenu točku. Ženke polažu veliki broj jajašaca u prirodne šupljine ili u jame koje sama iskopa na dnu vode. Nakon izleganja, mladi somi su zaštićeni i brane svoj teritorij.
Migracija	Soma nije poznata po dugim migracijama kao neke druge ribe. Ipak, ovisno o staništu i promjenama u uvjetima, soma se može kretati unutar svog teritorija kako bi pronašao hranu ili se reproducirao.
Karakteristični znakovi	Soma ima glavu s debelim usnama i izraženim brkovima, što joj pomaže u lovu na plijen u mutnim vodama. Izuzetno velika veličina i oblik tijela čine somu jednostavnom za prepoznavanje među ostalim slatkovodnim ribama. Također je poznata po svojoj snazi i borbenosti kada je uhvaćena na udicu, što je čini popularnom ciljnom vrstom za sportski ribolov.

ŠTUKA

Esox lucius

Ciprinid

Autohtona

Predator

Oblik i veličina	Štuka ima karakterističan izdužen i torpedolik oblik tijela. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 50 do 100 centimetara, iako su neki primjerci zabilježeni i znatno veći.
Boja	Boja štuke varira ovisno o staništu i dobi. Obično je smeđe-zelena na leđima s tamnim mrljama i prugama. Trbuh joj je svjetliji.
Ekosustav i stanište	Štuka obitava u različitim slatkim vodama, uključujući jezera, rijeke, ribnjake i kanale. Preferira staništa s obiljem skloništa, kao što su vodena biljka, panjevi, trska i kamenje.
Prehrana	Štuka je poznata po svojoj mesojednoj prehrani. Lovi razne plijenike, uključujući manje ribe, vodozemce, rakove i često ptice i glodavce koji se nađu na vodenoj površini.
Reprodukcija	Reprodukcija štuke obično se događa u proljeće, kada temperatura vode poraste. Ženke polažu jajašca u plitku vodu na podlozi koju same pripreme, kao što su trske ili vodene biljke. Nakon izleganja, mlade štuke ostaju blizu zaštićenih područja gdje ih roditelji često štite.
Migracija	Štuka nije poznata po dugim migracijama kao neke druge ribe. Međutim, kreće se unutar svog teritorija u potrazi za hranom i odgovarajućim mjestima za reprodukciju.
Karakteristični znakovi	Štuka ima oštre zube i moćnu čeljust, što je čini izvrsnim grabljivcem. Na leđima ima mnogo malih ljuskica, dok je trbuh obično bez ljusaka. Karakteristično je i njeno veliko izbočeno oko, koje pomaže u lovnom procesu.

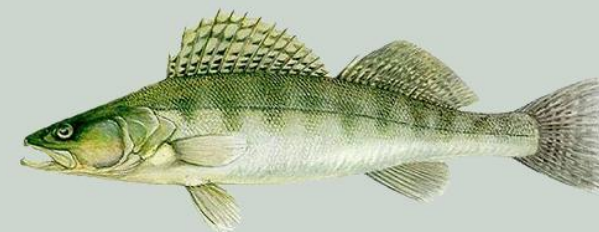
SMUĐ

Tinca Tinca

Ciprinid

Autohtona

Predator

Oblik i veličina	Smuđ ima izduženo tijelo koje je bočno spljošteno, s karakterističnim oblikom nalik štuki ili oku. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 30 do 60 centimetara, iako mogu narasti i do 100 centimetara ili više.
Boja	Boja smuđa varira ovisno o staništu i uvjetima u kojima živi. Obično je smeđe-zelene boje na leđima s tamnim mrljama i prugama. Trbuh mu je svjetliji.
Ekosustav i stanište	Smuđ obitava u raznim slatkim vodama, uključujući jezera, rijeke, ribnjake i kanale. Preferira staništa s obiljem skloništa, kao što su vodena biljka, panjevi, kamenje i podvodne strukture.
Prehrana	Smuđ je predator i mesojedna riba. Hrani se raznim plijenicima, uključujući manje ribe, rakove, vodozemce i kukce.
Reprodukcija	Reprodukcija smuđa obično se događa u proljeće kada vodena temperatura poraste. Ženke polažu jajašca na dno vode, često u blizini skloništa. Nakon izleganja, mladi smuđevi ostaju blizu zaštićenih područja i rastu brzo.
Migracija	Smuđ nije poznat po dugim migracijama. Većinu svog života provodi u relativno malom teritoriju.
Karakteristični znakovi	Smuđ ima oštre zube i snažnu čeljust, što ga čini izvrsnim grabljivcem. Njegove velike oči pomažu mu u lovnom procesu. Karakteristična crna pjega na prsima smuđa često se koristi za prepoznavanje ove vrste.

BJELICA

Leucaspisus delineatus

Oblik i veličina	Bjelica ima izduženo tijelo i može doseći duljinu između 4 i 8 centimetara. Njeno tijelo je tanko i izduženo, s bočno spljoštenim trbuhom.
Boja	Ova riba obično ima srebrnastu boju s tamnijim leđima i svjetlijim trbuhom. Mužjaci tijekom reproduktivnog razdoblja mogu dobiti intenzivniju boju.
Ekosustav i stanište	Bjelica je tipična slatkovodna riba koja se može naći u rijekama, potocima, jezerima i kanalima. Preferira staništa s mirnom ili sporo tekućom vodom i obično se nalazi u plićim vodama blizu obala.
Prehrana	Bjelica je omnivor i hrani se raznim vrstama hrane, uključujući insekte, plankton, malu ribu, alge i druge sitne organizme koje može naći u svom staništu.
Reprodukcija	Reprodukcija bjelica obično se odvija tijekom proljeća i ljeta. Mužjaci tijekom reproduktivnog razdoblja dobivaju svjetlije boje i razvijaju posebne šiljaste peraje. Ženke polažu jajašca na podlozi, a mužjaci ih oplodnju. Nakon izlijevanja, mlade bjelice postupno rastu i razvijaju se.
Migracija	Bjelice obično ne pokazuju velike migracijske navike, ali mogu se kretati unutar svojih staništa kako bi pronašle hranu ili odabrane partnere za reprodukciju. Nisu poznate po dugim migracijama.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi bjelice uključuju njeno izduženo tijelo, srebrnastu boju s tamnijim leđima i svjetlijim trbuhom, te relativno malu veličinu. Tijekom reproduktivnog razdoblja, mužjaci razvijaju svjetlije boje i posebne peraje, što ih čini lako prepoznatljivim u tom razdoblju.

UKLIJA

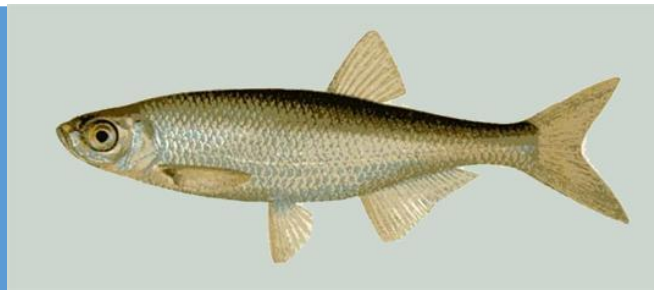
Alburnus alburnus

Oblik i veličina	Klenac ima izduženo tijelo koje je bočno spljošteno. Doseže duljinu od obično 5 do 10 centimetara, iako se može naći i veći primjerci. Njegovo tijelo je vitko i ima mali, šiljasti rep.
Boja	Boja klenca je obično srebrnasta ili svijetlosmeđa na leđima, dok je trbuh svjetliji. Imaju karakteristične srebrnaste ljuske koje reflektiraju svjetlost.
Ekosustav i stanište	Klenac se može naći u raznim slatkovodnim staništima, uključujući rijeke, jezera, potoke i kanale. Preferira staništa s mirnom ili sporijom tekućom vodom i često se zadržava blizu obala.
Prehrana	Klenac je većinom biljojed i hrani se algama, planktonom i manjim organizmima koji plivaju u vodi. Iako su biljojedi, mogu konzumirati i male organizme poput insekata ili drugih sitnih beskralješnjaka.
Reprodukcija	Reprodukcija klenca obično se odvija tijekom proljeća. Ženke polažu jajašca na dno vode, a mužjaci ih oplodnju. Nakon izlijeganja, mladi klenčići postupno rastu i razvijaju se.
Migracija	Klenac obično ne pokazuje značajne migracijske navike, iako se može kretati unutar svog staništa u potrazi za hranom ili povoljnim uvjetima za reprodukciju. Nisu poznati po dugim migracijama kao neke druge riblje vrste.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi klenca uključuju njegovo izduženo tijelo, srebrnastu boju s tamnijim leđima i svjetlijim trbuhom, te male, sjajne ljuske koje prekrivaju tijelo. Klenac je mala i često se koristi kao hrana ili mamac za ribolov.

DVOSTRUKA UKLIJA

Alburnoides bipunctatus

Oblik i veličina	Dvostruka uklija ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Doseže duljinu od obično 5 do 8 centimetara, iako se mogu naći i veći primjerci. Njeno tijelo je vitko, a leđa su joj ravna.
Boja	Boja dvostruke uklije varira, ali obično ima srebrnastu ili svijetlosmeđu boju na leđima, dok je trbuh svjetliji. Na bokovima se često mogu primijetiti dvije crne mrlje, što je karakterističan znak za ovu vrstu.
Ekosustav i stanište	Dvostruka uklija obično se nalazi u manjim rijekama, potocima i kanalima, posebno u područjima s brzom ili umjereno brzom tekućom vodom. Preferira staništa s kamenitim dnom i vegetacijom.
Prehrana	Dvostruka uklija je većinom insektofag i hrani se raznim vodenim insektima, ličinkama, crvima i manjim organizmima koje može naći u vodi.
Reprodukcija	Reprodukcija ove vrste obično se odvija tijekom proljeća. Ženke polažu jajašca na kamenito dno vode, a mužjaci ih oplodnju. Nakon izlijevanja, mlade dvostruke uklije postupno rastu i razvijaju se.
Migracija	Dvostruka uklija obično ne pokazuje značajne migracijske navike, iako se može kretati unutar svog staništa u potrazi za hranom ili povoljnim uvjetima za reprodukciju. Nisu poznate po dugim migracijama.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi dvostruke uklije uključuju njeno izduženo tijelo, srebrnastu ili svijetlosmeđu boju s dvije crne mrlje na bokovima, te vitku građu. Ove crne mrlje često su dobar način prepoznavanja ove vrste. Dvostruka uklija često nastanjuje manje vodene tokove i rijeku s brzim vodama.

CVERGL

Ameiurus nebulosus

Ciprinid

Alohtona

Oblik i veličina	Cvergl ima izduženo tijelo, pokriveno glatkim ljuskama. Karakteristično je za somove da imaju dug, izbočen leđni peraj i kratko masno peraje na truhu. Odrasli primjerci mogu doseći duljinu između 30 i 60 centimetara, ali postoje i iznimke koje su i duže.
Boja	Plavi som, kako mu i ime sugerira, često ima plavkastu do sivu boju tijela, s tamnijim mrljama. Boja može varirati ovisno o staništu i uvjetima u kojima riba živi.
Ekosustav i stanište	Cvergl se nalazi u slatkovodnim sustavima poput rijeka, jezera i močvarnih područja širom Sjeverne Amerike. Preferira mirnija, sporija tekuća vodena staništa s dnom prekrivenim muljem ili pijeskom.
Prehrana	Cvergl je riba grabljivac i hrani se raznim vodenim organizmima, uključujući male ribe, insekte, rakove, mekušce i druge sitne organizme koje može naći na dnu vode.
Reprodukcija	Reprodukcija Cverгла obično se odvija tijekom proljeća i ljeta. Ženke polažu jajašca na podlozi ili u šupljinama, a mužjaci ih oplodnju. Nakon izlijeganja, mladi Cvergli ostaju blizu skloništa i postupno se razvijaju.
Migracija	Cvergli su poznati po svojoj sposobnosti da se kreću po različitim vodenim staništima tijekom različitih godišnjih doba. Mogu migrirati prema plićim ili dubljim vodama ovisno o potrebama za hranom i reprodukcijom.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi Cverгла uključuju njegovu izduženu formu tijela, plavkastu ili sivu boju s tamnim mrljama, te izbočeno leđno peraje i kratko masno peraje na truhu. Također, imaju oštre bodlje na prsnim perajima i repu koje mogu koristiti za obranu.

JEGULJA

Anguilla anguilla

Oblik i veličina	Jegulja ima izduženo, valjkasto tijelo bez ljusaka i vrlo je slična crvenoj jegulji (<i>Anguilla japonica</i>). Odrasli primjerci jegulje mogu doseći duljinu od 60 centimetara do više od 1 metra, ovisno o dobi i staništu. Tijelo im je prekriveno sluzavim slojem.
Boja	Jegulje su obično smeđe ili zelenkaste boje s tamnijim nijansama na leđima. Boja može varirati ovisno o dobi i okolišu u kojem se nalaze.
Ekosustav i stanište	Jegulje su morske ribe koje ulaze u slatkovodne rijeke i jezera kako bi se razmnožavale. Nakon dugih migracija iz mora, obično se naseljavaju u slatke vode, gdje provode veći dio svog života. Vole obalna područja, močvarna staništa i podvodne travnjake.
Prehrana	Jegulje su prilagodljive grabljivice koje se hrane različitim organizmima, uključujući ribu, rakove, insekte, crve i druge manje životinje koje mogu naći u svojem staništu.
Reprodukcija	Jegulje se razmnožavaju migracijom u Sargasko more, gdje polažu jajašca. Nakon toga, mlade jegulje izlegu se kao prozirne larve koje plivaju natrag prema obalama Europe i Amerike. Kad dostignu slatke vode, larve se transformiraju u staklenke, a zatim rastu u odrasle jedinke.
Migracija	Jegulje su poznate po svojim dugim migracijama. Nakon razmnožavanja u Sargaskom moru, larve i staklenke putuju tisućama kilometara natrag prema obalama. Odrasle jegulje također migriraju iz slatkovodnih staništa natrag u more kako bi se razmnožavale.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi jegulje uključuju njen izduženi oblik tijela, odsustvo ljuskica, smeđu ili zelenkastu boju s tamnijim nijansama na leđima te sposobnost dugih migracija između slatke vode i mora radi razmnožavanja. Jegulje su također poznate po sluzavom sloju koji prekriva njihovo tijelo.

CRNOOKA DEVERIKA

Abramis sapa

Oblik i veličina	Crnooka deverika ima tijelo koje je izduženo i blago bočno spljošteno. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 15 do 25 centimetara, iako ponekad mogu biti i veći. Njeno tijelo je prekriveno sitnim ljuskama.
Boja	Crnooka deverika obično ima srebrno-sivu boju s nijansama srebrnastog trbuha. Karakteristična značajka ove ribe je tamna crna mrlja ispod očiju, što joj daje ime "crnooka deverika";
Ekosustav i stanište	Ova vrsta ribe obično se nalazi u stajaćim ili sporo tekućim vodama kao što su jezera, ribnjaci, i rijeke. Preferira čiste vode i obično se zadržava u plitkim dijelovima vode.
Prehrana	Crnooka deverika je svejedna riba koja se hrani raznim vrstama hrane, uključujući insekte, ličinke, alge, male ribe i plankton.
Reprodukcija	Reprodukcija crnookih deverika obično se događa tijekom proljeća kada temperatura vode raste. Jaja se polažu u podvodnom bilju, a mužjaci često čuvaju gnijezdo i brinu se o mladuncima nakon izlijevanja.
Migracija	Crnooka deverika obično nije poznata po izraženim migracijskim navikama, i često ostaje u svojim staništima tijekom većeg dijela godine.
Karakteristični znakovi	Najkarakterističnija značajka crnookih deverika su crne mrlje ispod očiju, što im daje prepoznatljiv izgled. Osim toga, imaju tipičan izduženi oblik tijela karakterističan za ribe iz porodice deverika.

PEGUNICA

Chalcalburnus chalcoide

Oblik i veličina	Pegunica ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Prosječna veličina pegunice obično varira od 10 do 15 centimetara, iako može narasti do 20 centimetara.
Boja	Ova riba obično ima srebrnastu boju tijela. Boja se može razlikovati ovisno o staništu i uvjetima okoline.
Ekosustav i stanište	Pegunica se može naći u različitim slatkovodnim okruženjima, uključujući rijeke, jezera i potoke. Preferira tekuće vode s obiljem kisika.
Prehrana	Pegunica je pretežito planktonski hranilac. Njihova prehrana uključuje sitne organizme kao što su plankton, alge i ličinke insekata.
Reprodukcija	Reprodukcija pegunice obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca na šljunku ili pijesku na dnu vode. Nakon izlijezanja, mlade ribe ostaju blizu dna dok ne postanu dovoljno razvijene za plivanje.
Migracija	Pegunica obično ne izvodi velike migracije. Kreće se unutar svog staništa tražeći hranu i povoljne uvjete za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Pegunica obično ima svijetlu srebrnastu boju tijela, ali ta boja može varirati. Tijelo joj je izduženo, a peraja su proporcionalno male. Na bokovima često ima srebrnaste pruge ili mrlje, ali to može varirati ovisno o populaciji.

ŽUTOOKA

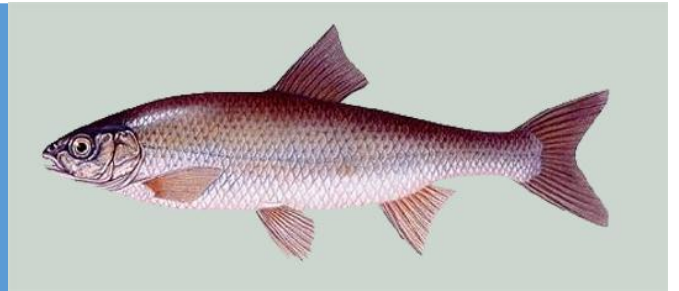
Rutilus rutilus

Oblik i veličina	Žutooka ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Prosječna veličina žutooke varira, ali obično doseže dužinu od 15 do 25 centimetara. No, mogu narasti i do 40 centimetara.
Boja	Ova riba je prepoznatljiva po svijetlo srebrnoj boji tijela. Ime „žutooka” dolazi od karakterističnih zlatnožutih šarenica u oku ove ribe.
Ekosustav i stanište	Žutooka se može pronaći u različitim slatkovodnim okruženjima, uključujući rijeke, jezera, potoke i kanale. Preferira mirne vode s dnom prekrivenim šljunkom ili pijeskom.
Prehrana	Ova riba je većinom herbivor. Njihova prehrana uključuje alge, vodene biljke, plankton, insekte i male beskralježnjake.
Reprodukcija	Reprodukcija žutooke obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca na šljunku ili travi na dnu vode. Nakon izlijeganja, mlade ribe ostaju u blizini dna i rastu postupno.
Migracija	Žutooka obično ne izvodi dugu migraciju, ali se kreće unutar svojih staništa u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Osim svijetlo srebrnaste boje tijela, žutooka je prepoznatljiva po zlatnožutim šarenicama u očima. Ima sitne ljuske na tijelu i prohodne škrge na bočnim stranama glave.

KLENIĆ

Leuciscus leuciscus

Oblik i veličina	<p>Klenić je relativno mala riba. Oblik mu je izdužen i tijelo mu je bočno spljošteno. Prosječna veličina klenića je obično između 10 i 15 centimetara, iako može narasti i do 25 centimetara.</p>
Boja	<p>Klenić obično ima srebrnastu boju sa svjetlijim trbuhom. Mladi klenići često imaju izražene crne mrlje na tijelu, koje se s vremenom smanjuju.</p>
Ekosustav i stanište	<p>Klenić je slatkovodna riba koja se uglavnom nalazi u rijekama, jezerima i potocima diljem Europe. Preferira čiste i brze tekuće vode.</p>
Prehrana	<p>Klenić je mesojedna riba. Njegova prehrana uključuje male vodene beskralježnjake, insekte, ličinke insekata, alge i druge sitne organizme koji se nalaze u vodenim ekosustavima.</p>
Reprodukcija	<p>Reprodukcija klenića obično se odvija u proljeće. Ženke polažu jajašca na kamenje ili biljke u vodi. Mlađenčad se izleže iz jajašaca, a zatim se brinući za njih.</p>
Migracija	<p>Klenići obično ne izvode masovne migracije, ali se kreću unutar svog staništa tražeći hranu i bolje uvjete za razmnožavanje.</p>
Karakteristični znakovi	<p>Klenić se može prepoznati po svojoj srebrnastoj boji i obliku tijela. Crne mrlje na tijelu, koje se često vide kod mlađih jedinki, također su karakteristične. Imaju uski, izduženi oblik tijela s relativno kratkim perajama.</p>

OŠTRULJA

Aulopyge huegelli

Ciprinid

Autohtona

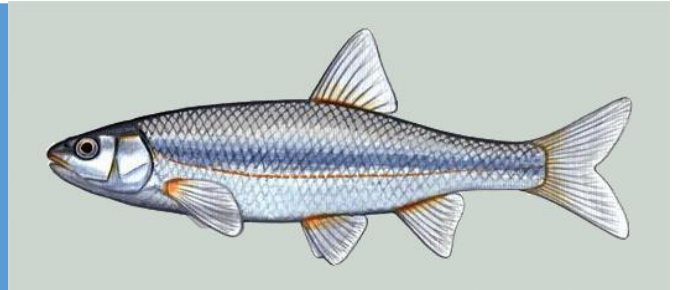
Ugrožena

Oblik i veličina	Već na prvi pogled uočava se uska i jako zašiljena glava. Usta su joj mala i potkovasta, s četiri brčića. Naeaste do 20 cmm.
Boja	Žučkastosive boje s crnosmeđim mrljama i točkicama na bokovima i leđima.
Ekosustav i stanište	Oštrulja živi u našim krškim vodama Cetine, Krke, Čikole i Zrmanje.
Prehrana	
Reprodukcija	Sezona parenja počinje u proljeće, za visokog vodostaja. Mužjak tada posvijetli, ali dobije tamnije mrlje. Stalno pliva uz ženku dok ona traži mjesto za odlaganje jaja u plitkoj vodi pri temperaturi 13-17 stupnjeva C. Ženka u to vrijeme ima posebnu cjevčicu za odlaganje jaja, srasla s prvom šipčicom podrepne peraje. Dok ih mužjak oplođuje, ona nekoliko tisuća jaja odlaže u pukotine između stijena te korijena biljaka. Ličinke su bezbojne i kada se izvale, dugačke su 6,5 cm.
Migracija	Često je u ponornicama, posebice u poljanama u kršu Bosne i Hercegovine. To su rijeke koje ili presušuju ili poniru pa se oštrulje zimi i za suše u toplijem dijelu godine sele u mračno podzemlje.
Karakteristični znakovi	Tijelo oštrulje je gotovo uvijek golo, bez ljusaka što je često prilagodba podzemnom načinu života. Malo se zna o životu tih riba u to vrijeme.

BLISTAVAC

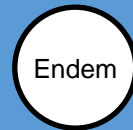
Leuciscus souffia

Oblik i veličina	Blistavac ima tijelo koje je obično izduženo i valjkastog oblika. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu između 12 i 15 centimetara, iako se može naći i većih Primjeraka do 18 cm.
Boja	Blistavci su obično srebrnasti ili sivkasto bijeli sa svjetlijim trbuhom. Boja može varirati ovisno o staništu i uvjetima vode.
Ekosustav i stanište	Blistavci obitavaju u svježim vodama, kao što su rijeke, potoci, jezera i ribnjaci. Vole brze tekuće vode s obiljem skloništa u obliku stijena, šljunka i vodenih biljaka.
Prehrana	Blistavci su omnivori i hrane se raznim organizmima. Njihova prehrana može uključivati insekte, ličinke, alge i manje ribe.
Reprodukcija	Reprodukcija blistavaca obično se odvija u proljeće. Ženke polažu jajašca na dno rijeke ili potoka, a mužjaci ih oplodnju. Jajašca se razvijaju u jariće koji izlegnu nakon nekoliko tjedana.
Migracija	Blistavci mogu provoditi dio svog života u migraciji, posebno tijekom razmnožavanja. Migriraju prema mjestima gdje će položiti jajašca, obično prema gornjem dijelu rijeka ili potoka.
Karakteristični znakovi	Blistavci su često prepoznatljivi po svom srebrnastom ili sivom izgledu. Imaju karakterističnu škrgnu poklopcu i uski usnik s malim zubima. Oči su im obično velike i tamne.

PROKLJAN

Telestes ukliwa

Oblik i veličina	Prokljan je manja riba vretenastog, izduženog tijela. Prosječna dužina ove vrste iznosi oko 10-12 cm, iako neki primjerci mogu narasti do 15 cm. Tijelo je aerodinamično i prilagođeno brzom kretanju kroz vodu
Boja	Blistav i srebrnast izgled karakterizira prokljana. Leđa su mu obično tamnosive ili maslinasto-zelene boje, dok su bokovi srebrnkasti, s naglašenim metalnim sjajem. Trbuh je svijetle, gotovo bijele boje. Boja se može mijenjati ovisno o okruženju i starosti ribe, a kod mužjaka može biti izraženija tijekom mriještenja.
Ekosustav i stanište	Prokljan je strogo slatkovodna riba koja nastanjuje brze, hladne i čiste tokove. Njegovo stanište je rijeka Cetina i njeni pritoci u južnoj Hrvatskoj
Prehrana	Prokljan je svejed, ali u velikoj mjeri ima prehranu prilagođenu okolini. Hrani se uglavnom malim beskralješnjacima, poput ličinki vodenih kukaca, malim rakovima, crvima i sl.
Reprodukcija	Mriještenje prokljana odvija se obično tijekom proljetnih mjeseci, od travnja do lipnja. Ženke polažu jaja na šljunkovito ili pjeskovito dno u plićim dijelovima rijeke. Nakon mriještenja, jaja se razvijaju i iz njih se izlegu mlađi koji su osjetljivi na promjene u okolišu, što ovu vrstu čini ranjivom na promjene u kvaliteti vode i ekosustavu
Migracija	Prokljan ne migrira na velike udaljenosti, jer se radi o stanovničkoj ribi endemskoj za rijeku Cetinu.
Karakteristični znakovi	Jedan od prepoznatljivih znakova prokljana je njegovo aerodinamično tijelo koje mu omogućuje brzo plivanje u brzim tokovima. Također, sjajna srebrna boja bokova je vrlo upadljiva i karakteristična za ovu vrstu.

GAVČICA

Rhodes sericeus amarus

Oblik i veličina	Gavčica ima tijelo koje je izduženo i bočno spljošteno. Prosječna veličina ove ribe obično varira od 5 do 10 centimetara, iako mogu narasti do 15 centimetara.
Boja	Gavčica je prepoznatljiva po svijetloj srebrnoj boji tijela s crvenkastim nijansama na perajama i truhu. Mužjaci tijekom reproduktivnog razdoblja mogu imati intenzivniju crvenu boju.
Ekosustav i stanište	Gavčica se može naći u različitim slatkovodnim staništima, uključujući rijeke, potoke, jezera i močvare. Preferira staništa s bogatom vegetacijom.
Prehrana	Gavčica je pretežito insektivorna riba. Njihova prehrana uključuje insekte, ličinke insekata, alge, plankton i sitne beskralježnjake.
Reprodukcija	Reprodukcija gavčice obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca na vegetaciju u vodi. Mlađenčad se izleže iz jajašaca i raste postupno.
Migracija	Gavčica obično ne izvodi masovne migracije, ali se kreće unutar svojih staništa u potrazi za hranom i povoljnim uvjetima za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Gavčica ima svijetlo srebrnu boju tijela s crvenim perajama i truhom. Tijelo joj je izduženo i ima proporcionalno male peraje. Tijekom razmnožavanja, mužjaci razvijaju intenzivniju crvenu boju, posebno na truhu.

PIOR

Phoxinus phoxinus

Salmonid

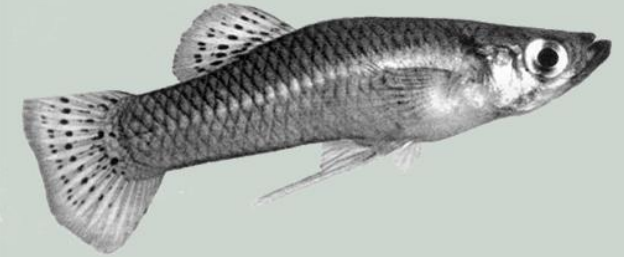
Autohtona

Oblik i veličina	Piorska ima vitko i izduženo tijelo. Odrasli primjerci obično dosežu duljinu od 4 do 7 centimetara.
Boja	Boja piorske varira ovisno o staništu, ali obično su srebrnaste do smeđe boje. Tijelo može imati svjetlije ili tamnije mrlje.
Ekosustav i stanište	Piorske se često mogu naći u brzim i hladnim tekućim vodama, kao što su potoci, rijeke i jezera. Preferiraju staništa s dobrim protokom vode i obiljem skloništa u obliku stijena, šljunka i vodenih biljaka.
Prehrana	Piorske su omnivori i hrane se raznim organizmima, uključujući insekte, ličinke, alge i druge manje vodene organizme.
Reprodukcija	Reprodukcija piorski obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca u gnijezda na dnu vode, a mužjaci ih oplodnju. Mlađi piorski izlegnu iz jajašaca i brinu se za njih do određene dobi.
Migracija	Piorske obično ne migriraju na velike udaljenosti, ali se mogu premještati unutar svog staništa u potrazi za hranom ili tijekom reprodukcije.
Karakteristični znakovi	Piorske su često prepoznatljive po svojoj maloj veličini i vitkom tijelu. Imaju karakteristične bočne linije koje se protežu od glave do repa. Tijelo im je obično bez izraženih bočnih pruga.

GAMBUZIJA

Gambusia affinis

Oblik i veličina	Gambuzija ima tijelo koje je izduženo i relativno tanko. Prosječna veličina ove ribe obično varira od 2 do 6 centimetara, ovisno o spolu i uvjetima okoline.
Boja	Boja gambuzije može varirati, ali obično su ženke svijetlosmeđe do sive boje, dok su mužjaci često svjetliji i imaju svjetloplave nijanse na tijelu.
Ekosustav i stanište	Gambuzija se može naći u različitim slatkovodnim staništima, uključujući potoke, jezera, močvare i riječne delte. Preferira mirne ili poluslane vode.
Prehrana	Gambuzija je pretežito insektivorna i često se hrani kukcima i njihovim ličinkama. Osim toga, hrani se algama, planktonom i drugim sitnim organizmima.
Reprodukcija	Gambuzija je poznata po svojoj visokoj reproduktivnoj stopi. Ženke rađaju žive mlade (viviparne) umjesto da polažu jajašca. Reprodukcija se odvija tijekom cijele godine u toplijim klimama.
Migracija	Gambuzija obično ne izvodi značajne migracije. Ove ribe ostaju uglavnom u svojim staništima, gdje se razmnožavaju i traže hranu.
Karakteristični znakovi	Mušjaci gambuzije često imaju svjetloplave nijanse na tijelu i svjetliju boju peraja. Ženke su obično svijetlosmeđe do sive boje. Imaju uska tijela i usmjereni su prema plivanju.

SUNČANICA

Lepomis gibbosus

Ciprinid

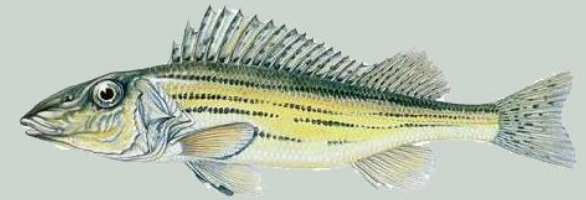
Alohtona

Oblik i veličina	Lepomis gibbosus ima tijelo koje je izduženo i spljošteno sa strane. Prosječna veličina ove ribe obično varira od 10 do 20 centimetara, iako mogu narasti do 30 centimetara.
Boja	Boja plavog sunfisha varira, ali obično su svijetloplavi do zelenkasto-plavi na leđima i svjetliji na truhu. Imaju tamne mrlje na tijelu.
Ekosustav i stanište	Plavi sunfish se može naći u različitim slatkovodnim staništima, uključujući jezera, ribnjake, potoke i močvare. Preferira mirnije ili polu-stojeće vode.
Prehrana	Plavi sunfish je mesojedna riba. Njihova prehrana uključuje insekte, ličinke insekata, male ribe, rakove i druge manje organizme u vodenom okruženju.
Reprodukcija	Reprodukcija plavog sunfisha obično se događa u proljeće ili rano ljeto. Ženke polažu jajašca na dnu vode, a mužjaci ih oplodnjavaju. Mlađenčad se razvija iz jajašaca i ostaje blizu površine vode.
Migracija	Plavi sunfish obično ne izvodi značajne migracije. Ove ribe ostaju u svojim staništima tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Plavi sunfish ima karakterističan izgled s tamnim mrljama na tijelu i svijetlim bojama na leđima. Tijelo im je spljošteno sa strane i malo izbočeno na glavi, što daje dojam "gibbosus" u nazivu vrste.

BALAVAC ISPRUTANI

Gymnocephalus schratzer

Oblik i veličina	Ima ovalno tijelo i može narasti do d 20 centimetara
Boja	Bokovi su žućkaste boje koja na leđima prelazi u maslino-zelenu ili zelenu , a trbuh je zeleno bijel.
Ekosustav i stanište	Prugasti balavac nastanjuje porječje Dunava. U Hrvatskoj ga ima u rijeci Dunav, a pronađen je i u rijeci Savi.
Prehrana	Balavci su mesojedi i hrane se malim vodenim organizmima kao što su insekti, crvi, školjke i manje ribe. Oni koriste svoj izduženi oblik tijela kako bi uhvatili plijen.
Reprodukcija	Reprodukcija balavca obično se događa tijekom proljeća. Ženke polažu jajašca u skrovitim mjestima, kao što su jame ili udubine na dnu. Mužjaci potom čuvaju jajašca i brinu se o njima sve dok se ne izlegu ličinke.
Migracija	Balavci obično nisu poznati po velikim migracijama, već se zadržavaju u svojim staništima tijekom većeg dijela godine.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi balavca uključuju njegovo ovalno tijelo, te tamne pruge koje se bočno protežu od glave ka repu.

BJELICA

Leucaspius delineatus

Oblik i veličina	Bjelica ima izduženo tijelo i može doseći duljinu između 4 i 8 centimetara. Njeno tijelo je tanko i izduženo, s bočno spljoštenim trbuhom.
Boja	Ova riba obično ima srebrnastu boju s tamnijim leđima i svjetlijim trbuhom. Mužjaci tijekom reproduktivnog razdoblja mogu dobiti intenzivniju boju.
Ekosustav i stanište	Bjelica je tipična slatkovodna riba koja se može naći u rijekama, potocima, jezerima i kanalima. Preferira staništa s mirnom ili sporo tekućom vodom i obično se nalazi u plićim vodama blizu obala.
Prehrana	Bjelica je omnivor i hrani se raznim vrstama hrane, uključujući insekte, plankton, malu ribu, alge i druge sitne organizme koje može naći u svom staništu.
Reprodukcija	Reprodukcija bjelica obično se odvija tijekom proljeća i ljeta. Mužjaci tijekom reproduktivnog razdoblja dobivaju svjetlije boje i razvijaju posebne šiljaste peraje. Ženke polažu jajašca na podlozi, a mužjaci ih oplodnju. Nakon izlijeganja, mlade bjelice postupno rastu i razvijaju se.
Migracija	Bjelice obično ne pokazuju velike migracijske navike, ali mogu se kretati unutar svojih staništa kako bi pronašle hranu ili odabrane partnere za reprodukciju. Nisu poznate po dugim migracijama.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi bjelice uključuju njeno izduženo tijelo, srebrnastu boju s tamnijim leđima i svjetlijim trbuhom, te relativno malu veličinu. Tijekom reproduktivnog razdoblja, mužjaci razvijaju svjetlije boje i posebne peraje, što ih čini lako prepoznatljivim u tom razdoblju.

BRKICA

Noemachellus barbatulus

Oblik i veličina	Brkica ima izduženo tijelo s karakterističnim brčićima ispod čeljusti, što joj daje naziv. Prosječna veličina brkice obično se kreće između 5 i 10 centimetara, iako se mogu naći i manji primjerci.
Boja	Boja tijela brkice varira ovisno o okolišu, ali obično je smeđa ili zlatno smeđa. Tijelo može imati tamne mrlje ili pruge.
Ekosustav i stanište	Brkica se obično nalazi u brzim potocima, rijekama i potočićima. Preferira staništa s čistom i brzom tekućom vodom, a često se skriva među kamenjem i šljunkom na dnu vode.
Prehrana	Brkica je mesojedna riba koja se hrani raznim organizmima, uključujući insekte, crve, rakove i manje ribe. Koristi svoje brčice kako bi uhvatila plijen i hrskala ga.
Reprodukcija	Reprodukcija brkice obično se događa u proljeće. Mužjaci izrađuju male jame na dnu vode kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u te jame, a mužjaci čuvaju i brinu se o njima sve dok se ne izlegu mladi.
Migracija	Brkica obično ne izvodi značajne migracije i ostaje u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika brkice su njezini brčici ispod čeljusti, koji joj služe za hvatanje hrane i olakšavaju joj preživljavanje u brzim vodenim tokovima.

CRVENPERKA

Scardinius erythrophthalmus

Oblik i veličina	Crvenperka ima tijelo koje je izduženo i blago bočno spljošteno. Prosječna veličina crvenperke obično varira od 15 do 20 centimetara, ali mogu narasti i do 30 centimetara.
Boja	Ova riba je prepoznatljiva po svijetloj srebrnoj boji tijela. Karakteristično za crvenperku su svijetle crvene šarenice u očima
Ekosustav i stanište	Crvenperka se može naći u različitim slatkovodnim okruženjima, uključujući rijeke, jezera, potoke i kanale. Preferira mirnije vode s obiljem vegetacije, kao što su trave i vodene biljke.
Prehrana	Crvenperka je svejedna riba, ali pretežito je omnivor. Njihova prehrana uključuje male beskralježnjake, insekte, alge, plankton i sitne ribe.
Reprodukcija	Reprodukcija crvenperke obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca na travi i biljkama u vodi. Mlađenčad izlazi iz jajašaca i raste postupno.
Migracija	Crvenperka obično ne izvodi dugotrajne migracije, ali se kreće unutar svog staništa tražeći hranu i povoljne uvjete za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika crvenperke su svijetle crvene šarenice u očima, po kojima je dobila svoje ime. Ima sitne ljuske na tijelu i prohodne škrge na bočnim stranama glave. Tijelo joj je izduženo i obično ima ovalni oblik.

JEZERSKA ZATOVČICA

Salvelinus alpinus

Oblik i veličina	Jezerska zatovčica ima tijelo koje je obično izduženo i ovalnog oblika. Veličina ove ribe varira, ali odrasle jedinke obično dosežu duljinu između 20 i 60 centimetara. Neke podvrste mogu biti i znatno veće.
Boja	Boja jezerske zatovčice varira ovisno o staništu i podvrsti. Općenito, mogu biti smeđe, zelene, sive ili crvenkaste boje. Njihova boja se može mijenjati ovisno o dobu godine i mjestu boravka.
Ekosustav i stanište	Jezerska zatovčica se prvenstveno nalazi u hladnim jezerskim ekosustavima visokih planina. Ova riba preferira stajaće ili sporo tekuće vode u jezerima koja su često bogata kisikom. Može se naći na visokim nadmorskim visinama, što je posebno karakteristično za alpske i subalpske regije.
Prehrana	Prehrana jezerske zatovčice uključuje razne organizme, uključujući insekte, malu ribu, rakove, crve i druge vodene organizme. Njihova prehrana može varirati ovisno o staništu i dostupnosti hrane.
Reprodukcija	Jezerska zatovčica se razmnožava na sličan način kao i druge vrste pastrva. Ženke polažu jajašca u prikladna područja u jezerima, a mužjaci ih oplode. Jaja se razvijaju u mlade ribe koje će rasti u jezerskim staništima.
Migracija	Za razliku od nekih drugih podvrsta pastrve, jezerska zatovčica obično nema velike migracijske navike prema moru. Međutim, neki primjerci mogu pokazati kratke migracije unutar jezerskog sustava radi traženja hrane ili boljih uvjeta za reprodukciju.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi jezerske zatovčice uključuju crvene točkice na tijelu, slično drugim pastrvama. Osim toga, zatovčica ima specifične bijele točke na glavi i perajama, što je jedna od karakteristika koja je razlikuje od drugih vrsta pastrvi.

JEZERSKA PASTRVA

Salmo trutta lacustris

Oblik i veličina	Jezerska pastrva ima tijelo koje je obično izduženo i ovalnog oblika. Veličina ove ribe varira, ali odrasle jedinke obično dosežu duljinu između 20 i 80 centimetara, iako mogu biti i znatno veće.
Boja	Boja jezerske pastrve varira ovisno o staništu, ali obično je smeđe-zelene ili smeđe-sive boje na gornjoj strani tijela, s bokovima koji su svjetliji i imaju crvene i crne točkice. Boja ribe također može varirati ovisno o dobu godine i mjestu.
Ekosustav i stanište	Jezerska pastrva je vrsta ribe koja obitava u jezerskim ekosustavima. Nalazi se u stajaćim vodama, kao što su jezera i veći ribnjaci, gdje su uvjeti za život u strujnim vodama ograničeni. Ovisno o regiji, jezerska pastrva može nastanjivati različite visinske zone i klimatske uvjete.
Prehrana	Prehrana jezerske pastrve sastoji se od raznovrsnih organizama. Hrani se raznim insektima, malim ribama, rakovima, i drugim vodenim organizmima. Njena prehrana može varirati ovisno o dostupnosti hrane u konkretnom staništu.
Reprodukcija	Jezerska pastrva se razmnožava na sličan način kao druge podvrste pastrva. Ženke polažu jajašca u prikladna područja u jezerima ili pritocima. Nakon što mužjak oplodi jajašca, ona se razvijaju u mlade ribe koje će rasti u jezerskom okruženju.
Migracija	Jezerska pastrva obično nema veliku migracijsku naviku kao neke druge podvrste pastrve, koje se često sele iz mora u slatke vode radi reprodukcije. Međutim, u nekim slučajevima, neke jedinke jezerske pastrve mogu se kretati unutar jezerskog sustava, osobito ako postoje promjene u uvjetima staništa ili ako postoji potreba za traženjem hrane.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi jezerske pastrve uključuju crvene točkice na tijelu, kojima je ova riba prepoznatljiva. Također, mogu imati prilično šiljaste i oštre zube, što im pomaže u lovu na plijen.

KALIFORNIJSKA PASTRVA

Salmo gairdneri irideus

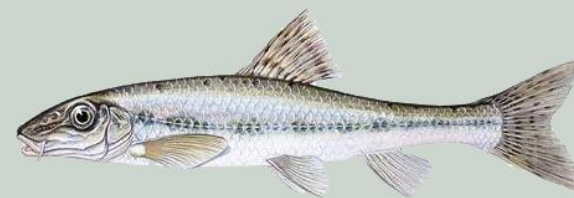
Oblik i veličina	<p>Kalifornijske pastirve imaju izduženo tijelo s perajnom šupljinom na leđima i analnom šupljinom na trbuhu.</p> <p>Veličina varira, ali odrasle jedinke obično dosežu duljinu od 30 do 75 centimetara.</p>
Boja	<p>Boja kalifornijske pastirve varira ovisno o stadiju razvoja i staništu.</p> <p>Odrasle pastirve su obično zelenkastosive ili maslinaste boje s crnim mrljama po tijelu.</p> <p>Mlađe pastirve često imaju svjetlije boje.</p>
Ekosustav i stanište	<p>Kalifornijske pastirve obitavaju u čistim planinskim potocima, rijekama i jezerima.</p> <p>Preferiraju hladne i čiste vode te su osjetljive na promjene u temperaturi i kvaliteti vode.</p>
Prehrana	<p>Prehrana jezerske pastirve sastoji se od raznovrsnih organizama. Hrani se raznim insektima, malim ribama, rakovima, i drugim vodenim organizmima. Njena prehrana može varirati ovisno o dostupnosti hrane u konkretnom staništu.</p>
Reprodukcija	<p>Kalifornijske pastirve se razmnožavaju putem mrijesta.</p> <p>Ženke polažu jajašca u prirodne udubine u rijeci ili potoku, a mužjaci ih oplodnju.</p> <p>Nakon izlijeganja, mlade pastirve ostaju u rijeci i rastu dok ne postanu spremne za migraciju nizvodno ili nizvodno.</p>
Migracija	<p>Kalifornijske pastirve obično provode dio svog života u slatkim vodama u kojima su se izlegle.</p> <p>Migriraju nizvodno prema moru kako bi se hranile, a potom se vraćaju niz rijeku kako bi se razmnožavale.</p>
Karakteristični znakovi	<p>Kalifornijske pastirve često imaju crne mrlje na tijelu, osobito duž leđa i strane.</p> <p>Neki primjerci mogu razviti izražene točkaste uzorke na trbuhu.</p> <p>Peraje im obično imaju svjetlije oznake.</p>

KRKUŠA

Gobio gobio

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Krkša ima izduženo tijelo s karakterističnom uskom glavom. Prosječna veličina krkušice obično je između 5 i 10 centimetara, iako se mogu naći i primjerci koji su veći.
Boja	Boja tijela krkušice varira, ali obično je smeđa ili zlatno smeđa. Tijelo često ima tamne mrlje ili pruge, a boja može varirati ovisno o okolišu i dobu godine.
Ekosustav i stanište	Krkša je slatkovodna riba koja obitava u rijekama, potocima, jezerima i ribnjacima. Preferira staništa s čistom i brzom tekućom vodom te dnom prekrivenim šljunkom ili pijeskom.
Prehrana	Krkša je bentoskih (dnoživih) vrsta ribe koja se hrani različitim organizmima s dna vodenog okoliša. Njezina prehrana uključuje male vodene beskralježnjake poput insekata, crva, puževa i ličinki.
Reprodukcija	Reprodukcija krkušice obično se događa u proljeće i ljeto. Mužjaci obično kopaju male jame u pijesku ili šljunku na dnu vode kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u te jame, a mužjaci čuvaju i brinu se o njima sve dok se ne izlegu mladi.
Migracija	Krkša nije poznata po dugim migracijama i obično ostaje u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Krkša ima karakterističnu usku glavu i male usta. Tijelo joj je obično prekriveno tamnim mrljama i prugama. Krkša spada u obitelj Cyprinidae i jedna je od brojnih vrsta školjkokljunih riba koje se mogu naći u vodenim ekosustavima Europe.

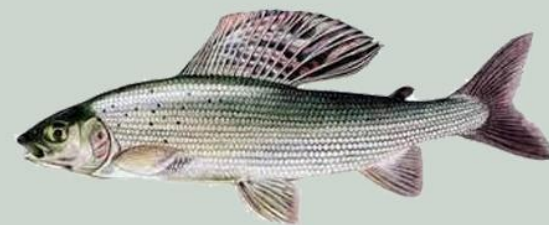
LIPLJEN

Thymallus thymallus

Salmonid

Autohtona

Ugrožena

Oblik i veličina	Lipljeni imaju izdužena tijela s bočno spljoštenim trupom. Prosječna veličina lipljena varira ovisno o vrsti i staništu, ali obično se kreće između 15 i 40 centimetara. Najveći primjerci mogu doseći i veće duljine.
Boja	Boja lipljena varira ovisno o staništu i dobu godine. Obično imaju svijetlu trbušnu stranu i tamniju gornju stranu tijela. Tijekom razmnožavanja, mužjaci lipljena često razvijaju karakteristične crvene pruge i točke na tijelu.
Ekosustav i stanište	Lipljeni obično nastanjuju brze planinske rijeke, potoke i potokolike vode. Preferiraju čiste i hladne vode s dobrim kvalitetom vode.
Prehrana	Lipljeni su većinom svejedi, a njihova prehrana uključuje insekte, ličinke, crve, alge i sitne ribe. Njihova prehrana može varirati ovisno o dostupnosti hrane u njihovom staništu.
Reprodukcija	Reprodukcija lipljena obično se događa tijekom proljeća. Mužjaci razvijaju karakteristične crvene pruge i točke na tijelu kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca na dno vode, a mužjaci ih oplodnjavaju. Mlađi lipljeni se razvijaju u vodi.
Migracija	Lipljeni često izvode sezonske migracije kako bi pronašli prikladna mjesta za razmnožavanje. Migracije ovise o specifičnostima staništa i dostupnosti hrane.
Karakteristični znakovi	Lipljeni su prepoznatljivi po svojim izduženim tijelima, bočno spljoštenim trupovima i svijetlim trbuhom. Tijekom razmnožavanja, mužjaci razvijaju crvene pruge i točke, što je karakteristično obilježje.

MENKA-MANJIĆ

Lota lota

Oblik i veličina	Manjić je riba koja ima izduženo tijelo, prekriveno debelim slojem sluzi. Doseže duljinu između 30 i 120 centimetara, ovisno o dobi i staništu. Tijelo mu je cilindrično, a glava mu je široka s velikim ustima i očima.
Boja	Manjić je obično smeđe-olivkaste boje, s tamnijim pjegama i mrljama po tijelu. Boja mu može varirati ovisno o staništu i dobu godine.
Ekosustav i stanište	Manjić je slatkovodna riba i najpoznatija je po svojoj adaptaciji na hladne vode. Nalazi se u jezerima i rijekama sjevernih dijelova Europe, Sjeverne Amerike i Azije. Preferira hladne vode i često se nalazi na dubljim mjestima.
Prehrana	Manjić je grabljivac i hrani se različitim vodenim organizmima. Njegova prehrana uključuje ribu, rakove, vodene insekte i druge manje organizme koje može uhvatiti svojim jakim ustima.
Reprodukcija	Manjić se razmnožava tijekom zime, kada se ženke pare s mužjacima. Ženke polažu jajašca na dno jezera ili rijeke, gdje se čuvaju i razvijaju. Nakon izlijeganja, mladi manjići ostaju blizu dna i hrane se planktonom i malim organizmima dok ne narastu dovoljno da postanu samostalni.
Migracija	Manjić je poznat po svojoj migracijskoj navici. Tijekom zime, kreće se prema plićejim dijelovima jezera ili rijeke kako bi se razmnožavao. Tijekom ljeta, može se povući na dublje vode gdje je hladnije.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi manjića uključuju njegovu duguljastu građu tijela, široku glavu s velikim ustima, smeđe-olivkastu boju s tamnim mrljama i sposobnost prilagodbe na hladne vode. Također, manjić ima snažne peraje koje koristi za plivanje i lov na plijen.

MORSKA PASTRVA

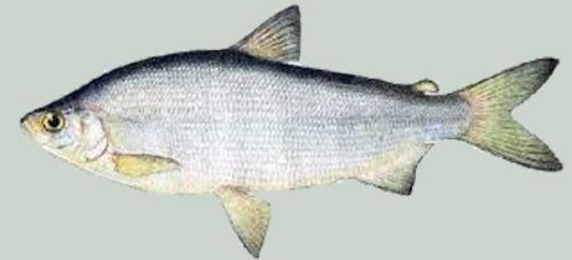
Salmo trutta trutta

Oblik i veličina	Morska pastrva ima tijelo koje je obično izduženo i ovalnog oblika. Veličina ove ribe varira znatno ovisno o staništu i prehrani. Odrasle jedinke obično dosežu duljinu između 30 i 80 centimetara, iako postoje i veće jedinke.
Boja	Boja morske pastrve varira ovisno o mjestu, dobu godine i podvrsti. Tipično je srebrnasta ili zelena na leđima i bokovima, s crnim i crvenim točkicama. Boja se može mijenjati tijekom migracija iz slatkih u slane vode.
Ekosustav i stanište	Morska pastrva se obično nalazi u slanim vodama oceana i mora, ali se također može naći u slatkovodnim rijekama i jezerima tijekom migracija ili reprodukcije. Ovisno o staništu, morska pastrva može živjeti u različitim dijelovima obalnih područja.
Prehrana	Morska pastrva su pravi grabežljivci i hrane se raznim organizmima, uključujući ribe, rakove, školjke, i razne morske beskralježnjake. Njihova prehrana varira ovisno o dostupnosti hrane u oceanu.
Reprodukcija	Morska pastrva se razmnožava u slatkim vodama. Ženke polažu jajašca u gnijezda napravljena u šljunku ili pijesku na dnu rijeka. Mužjaci oplode jajašca, a nakon toga mlade pastrve izlegnu iz jajašca. Nakon izleganja, mlade pastrve se kreću prema moru radi rasta i razvoja.
Migracija	Morska pastrva je poznata po svojim migracijskim oblicima. Migrira iz slatke vode u slanu vodu (more) kako bi pronašla hranu i rastila se, a zatim se vraća u slatku vodu radi reprodukcije. Ovo je ključna karakteristika ove vrste pastrve.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi morske pastrve uključuju crne i crvene točkice na tijelu te boju koja se prilagođava okolini. Također, imaju snažnu vilicu i zube koji su prilagođeni za hvatanje plijena.

OZIMICA

Coregonus pelled

Oblik i veličina	Ozimica ima tijelo koje je obično izduženo i bočno spljošteno. Prosječna veličina ozimice varira, ali odrasle jedinke obično dosežu dužinu od 20 do 40 centimetara.
Boja	Boja ozimice može varirati ovisno o staništu i dobu godine. Obično je srebrno-siva ili srebrno-plava na boji.
Ekosustav i stanište	Ozimica obično nastanjuje hladne slatkovodne ekosustave, uključujući jezera i rijeke. Preferira staništa s čistom i hladnom vodom.
Prehrana	Ozimica je planktonophagous riba, što znači da se pretežito hrani planktonom, mikroskopskim organizmima koji lebde u vodi. Njezina prehrana također može uključivati manje organizme kao što su insekti, ličinke i male ribe.
Reprodukcija	Reprodukcija ozimice obično se odvija u proljeće. Ženke polažu jajašca na dno vodenog okoliša, a mužjaci ih oplodnjavaju. Jajašca se razvijaju u vodi, a mladi se izlegu iz njih.
Migracija	Ozimica često migrira iz dubljih jezera u pliće vode tijekom razmnožavanja. Neki primjerci ozimice mogu se kretati nizvodno ili nizvodno uz rijeku kako bi pronašli prikladna staništa za razmnožavanje.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika ozimice je njezino izduženo tijelo i spljoštena glava. Boja tijela može varirati, ali obično ima srebrnasto-sivu boju. Ozimica ima karakteristične škrge na bočnim stranama tijela, što je zajedničko obilježje riba iz roda Coregonus.

PAKLARA DUNAVSKA

Eudontomyzon danfordi

Oblik i veličina	Ima izduženo, crvenkasto-smeđe tijelo koje je slično crvi. Tijelo joj je pokriveno četiri pločice, a repna peraja se proteže gotovo cijelom dužinom tijela. Ova vrsta je relativno mala i može doseći dužinu od oko 12 centimetara.
Boja	Je često crvenkasto-smeđe boje, a ima i svijetle bočne linije.
Ekosustav i stanište	Ova vrsta mrene obično se nalazi u čistim i brzim vodama rijeka i potoka. Preferira staništa s dobrim kvalitetom vode.
Prehrana	Marijina mrena je parazitska riba koja se hrani krvlju i tjelesnim tekućinama drugih riba. Nema čeljusti i zubi, već koristi oštre, bodljikave strukture kako bi probila kožu drugih riba i usisala njihovu krv.
Reprodukcija	Reprodukcija ozimice obično se odvija u proljeće. Ženke polažu jajašca na dno vodenog okoliša, a mužjaci ih oplodnjavaju. Jajašca se razvijaju u vodi, a mladi se izlegu iz njih.
Migracija	Reprodukcija Marijine mrene obično se odvija tijekom proljeća. Nakon što ženke polože jajašca, mužjaci ih oplodnjavaju. Mlade mrene se razvijaju u vodi i prolaze kroz nekoliko stadija prije nego što postanu odrasle jedinke.
Karakteristični znakovi	Ova vrsta često se smatraju primitivnim ribama zbog svojih karakterističnih osobina i načina prehrane. Parazitski način života i različiti adaptacijski mehanizmi čine ih zanimljivim predmetima istraživanja u biologiji riba.

PAKLARA RIJEČNA

Lampetra fluviatilis

Oblik i veličina	Vladykovljeva mrena ima sličan izdužen oblik tijela kao i Marijina mrena, s repnom perajom koja se proteže dužinom tijela. Prosječna veličina Vladykovljeve mreene je manja od Marijine mreene.
Boja	Tijelo Vladykovljeve mreene obično je smeđe boje s mrljama ili prugama.
Ekosustav i stanište	Ova vrsta mreene obično se nalazi u brzim potočnim i rijčnim ekosustavima, s preferencijom za staništa s čistom i hladnom vodom.
Prehrana	Slično Marijinoj mreeni, Vladykovljeva mrena je parazitska riba koja se hrani krvlju i tjelesnim tekućinama drugih riba.
Reprodukcija	Reprodukcija ozimice obično se odvija u proljeće. Ženke polažu jajašca na dno vodenog okoliša, a mužjaci ih oplodnjavaju. Jajašca se razvijaju u vodi, a mladi se izlegu iz njih.
Migracija	Reproduktivni obrazac Vladykovljeve mreene sličan je onome kod Marijine mreene, s polaganjem jajašca i oplodnjom od strane mužjaka. Mlade mreene razvijaju se u vodi i postaju odrasle jedinke.
Karakteristični znakovi	Smatraju JE primitivnim ribom zbog svojih karakterističnih osobina i načina prehrane. Parazitski način života i različiti adaptacijski mehanizmi čine je zanimljivim predmetima istraživanja u biologiji riba.

PEŠ

Cottus gobio

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Peš je mala riba s izrazito širom glavom i tijelom koje je spljošteno sa strane. Odrasli primjerci obično dostižu duljinu od 5 do 10 centimetara, iako mogu narasti i do 15 centimetara. Imaju veliku glavu s malim očima i debelim usnama.
Boja	Boja peša može varirati ovisno o staništu, ali obično su smeđe ili zelene boje s tamnim mrljama ili prugama po tijelu. Boja može služiti kao kamuflaža u njihovim prirodnim staništima.
Ekosustav i stanište	Peš se nalazi u slatkovodnim ekosustavima, uključujući rijeke, potoke, jezera i močvare. Ove ribe često nastanjuju dno vode, gdje se skrivaju među kamenjem ili šljunkom.
Prehrana	Peš je mesojedna riba i hrani se različitim vrstama sitnih organizama poput insekata, rakova, larvi i manjih riba. Imaju snažne čeljusti koje im pomažu u lovu na plijen.
Reprodukcija	Reprodukcija peša obično se događa tijekom proljeća. Mužjaci grade male udubine u pijesku ili šljunku na dnu vode kako bi položili jaja, a ženke ih potom oploduju. Nakon toga, mužjaci čuvaju i brinu se o jajima i mladuncima.
Migracija	Peš obično nije poznat po dugim migracijama. Njihova kretanja obično su ograničena na manje udaljenosti u potrazi za hranom i staništima.
Karakteristični znakovi	Spljošteno tijelo s izraženom glavom i širokim ustima karakteristično je za ovu vrstu. Tamne mrlje ili pruge na tijelu često su karakteristični znakovi, pomažući u kamuflaži. Spljošteno tijelo s izraženom glavom i širokim ustima karakteristično je za ovu vrstu. Tamne mrlje ili pruge na tijelu često su karakteristični znakovi, pomažući u kamuflaži. Mužjaci tijekom razmnožavanja često postaju agresivni prema drugim mužjacima kako bi obranili teritorij i jaja.

PIŠKOR

Misgurnus fossilis

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Piškora ima izduženo, crvenkasto smeđe tijelo. Tijelo mu je cilindrično i pokriveno sitnim ljuskama. Prosječna veličina piškora obično se kreće između 10 i 20 centimetara, iako se mogu naći i veći primjerci.
Boja	Boja piškora može varirati od svijetlo smeđe do crvenkaste, a često ima svjetlije trbušne strane. Ekološki sustav i stanište: Piškora je riba koja preferira staništa s muljevitim dnom, poplavljenim poljima, jezerima i ribnjacima. Ova riba često živi u vodenim okolištima s manje kisika i može preživjeti u uvjetima niske kvalitete vode.
Ekosustav i stanište	Piškora je riba koja preferira staništa s muljevitim dnom, poplavljenim poljima, jezerima i ribnjacima. Ova riba često živi u vodenim okolištima s manje kisika i može preživjeti u uvjetima niske kvalitete vode.
Prehrana	Piškora je riba koja se hrani uglavnom malim organizmima s dna vodenog okoliša, uključujući crve, insekte, ličinke i sitne alge. Njegova prehrana ovisi o dostupnosti hrane u njegovom staništu.
Reprodukcija	Reprodukcija piškora obično se događa tijekom proljeća. Mužjaci grade male gnijezde na dnu vode kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u gnijezda, a mužjaci čuvaju i brinu se o njima sve dok se ne izlegu mladi.
Migracija	Piškora obično ne izvodi značajne migracije i ostaje u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.

POTOČNA MRENA

Barbus meridionalis petenyi

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Potočna mrena ima izduženo tijelo s cilindričnim oblikom. Prosječna veličina potočne mrene obično varira od 10 do 20 centimetara, iako se mogu naći i veći primjerci.
Boja	Boja tijela potočne mrene varira ovisno o staništu, ali je obično smeđa ili sivo smeđa. Tijelo može imati tamne mrlje, pruge ili druge uzorke.
Ekosustav i stanište	Potočna mrena obično nastanjuje brze potoke i manje rijeke s čistom i hladnom vodom. Preferira staništa s kamencima, šljunkom i vegetacijom.
Prehrana	Potočna mrena je omnivor i hrani se različitim organizmima, uključujući insekte, crve, ličinke, alge i sitne rakove. Njezina prehrana ovisi o dostupnosti hrane u njezinom staništu.
Reprodukcija	Reprodukcija potočne mrene obično se događa u proljeće. Mužjaci privlače ženke pomoću ritualnih plesova i trljanja tijelima. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u šljunčane ili pješčane
Migracija	Potočna mrena obično ne izvodi značajne migracije i ostaje u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika potočne mrene je njezino izduženo tijelo i cilindrični oblik. Tijelo joj može biti prekriveno tamnim mrljama ili prugama. Potočna mrena pripada obitelji Cyprinidae, koja uključuje mnoge druge vrste riba.

POTOČNA PASTRVA

Salmo trutta morpha fario

Oblik i veličina	<p>Potoka pastrva ima izduženo tijelo s trbušnim perajama koje se protežu gotovo cijelom dužinom tijela.</p> <p>Prosječna veličina potoka pastrve obično varira, ali odrasle jedinke obično dosežu dužinu od 20 do 40 centimetara. No, mogu biti i veće.</p>
Boja	<p>Boja potočne pastrve varira ovisno o staništu i dobu godine.</p> <p>Obično ima tamniju gornju stranu tijela s crnim ili smeđim mrljama i svjetlucavom trbušnom stranom. Tijekom razmnožavanja, mužjaci često razvijaju svijetle boje i crvene pruge.</p>
Ekosustav i stanište	<p>Potočna pastrva obično naseljava čiste i hladne planinske rijeke, potoke i potokolike vode.</p> <p>Preferira staništa s brzim i bistrim tokovima.</p>
Prehrana	<p>Potočna pastrva je mesojedna riba koja se hrani raznim organizmima, uključujući insekte, rakove, ličinke, crve i manje ribe.</p> <p>Njezina prehrana ovisi o dostupnosti hrane u njezinom staništu.</p>
Reprodukcija	<p>Reprodukcija potočne pastrve obično se događa tijekom proljeća.</p> <p>Mušjaci razvijaju svijetle boje tijekom razmnožavanja kako bi privukli ženke.</p> <p>Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u mrijestilišta na dnu vode, a mužjaci ih oplodnjavaju. Mlađi potočne pastrva se razvijaju u vodi.</p>
Migracija	<p>Potčna pastrva često izvodi sezonske migracije kako bi pronašla prikladna mjesta za razmnožavanje.</p> <p>Migracije ovise o specifičnostima staništa i dostupnosti hrane.</p>
Karakteristični znakovi	<p>Potočna pastrva prepoznatljiva je po svojim izduženim tijelima, tamnim mrljama i svjetlucavom trbuhu.</p> <p>Mušjaci tijekom razmnožavanja razvijaju svijetle boje i crvene pruge.</p>

RIJEČNA BABICA

Blennius fluviatilis

Ciprinid

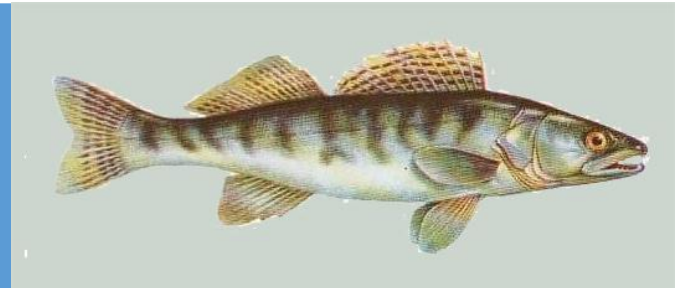
Autohtona

Oblik i veličina	Rijeka babica je mala riba s izduženim tijelom. Duljina tijela obično varira od 5 do 10 centimetara, iako ponekad može biti i veća.
Boja	Boja tijela ove ribe je obično smeđa ili zelena s tamnim mrljama i prugama. Boja može varirati ovisno o okolišu, a riba može promijeniti svoju boju kako bi se bolje uklopila u okolinu.
Ekosustav i stanište	Rijeka babica obično nastanjuje čiste i brze rijeke, potoke i potoke. Preferira staništa s bogatom vegetacijom i kamencima.
Prehrana	Ova riba je pretežno insektivor i hrani se raznim vodenim insektima, crvima, larvama i malim rakovima. Rijeka babica koristi svoj usisavač sličan usnik za hvatanje hrane s dna vodenog okoliša.
Reprodukcija	Reprodukcija rijeka babica obično se odvija u proljeće i ljeto. Mužjaci izrađuju male jame u pjeskovitom dnu rijeka kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u zaštićene jame gdje mužjaci brinu o njima.
Migracija	Rijeka babica nije poznata po dugim migracijama. Obično ostaje u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika ove ribe je njezin izduženi oblik tijela i usisavač sličan usnik. Tamne mrlje i pruge po tijelu često su karakteristične za rijeku babicu. Iako je relativno mala i neugledna riba, važna je za ekosustav rijeka jer igra ulogu u prehrani i ekologiji tih vodenih sustava.

SMUĐ KAMENJAR

Stizostedion volgensse

Oblik i veličina	Smuđ kamenjar (<i>Perca flavescens</i>): Smuđ kamenjar je obično manji od smuđa i odrasle jedinke obično su duge od 15 do 30 centimetara. Imaju izduženo tijelo s karakterističnim tamnim pjegama na bokovima.
Boja	Smuđ kamenjar: Smuđ kamenjar je obično žute do zlatno smeđe boje s tamnim prugama na bokovima. Ovaj uzorak pjega pomaže mu da se mimikrira u staništu i loviti plijen.
Ekosustav i stanište	Smuđ kamenjar: Smuđ kamenjar obitava uglavnom u slatkim vodama, kao što su jezera, rijeke, potoci i ribnjaci. Preferira staništa s obiljem stijena, kamenja i skloništa.
Prehrana	Ova riba je pretežno insektivor i hrani se raznim vodenim insektima, crvima, larvama i malim rakovima. Rijeka babica koristi svoj usisavač sličan usnik za hvatanje hrane s dna vodenog okoliša.
Reprodukcija	Reprodukcija rijeka babica obično se odvija u proljeće i ljeto. Mužjaci izrađuju male jame u pjeskovitom dnu rijeka kako bi privukli ženke. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u zaštićene jame gdje mužjaci brinu o njima.
Migracija	Smuđ kamenjar: Smuđ kamenjar je također grabežljivac, ali često lovi manje plijen ribe i insekte. Manji je od smuđa i manje zahtjevan u pogledu hrane.
Karakteristični znakovi	Iako su smuđ i smuđ kamenjar slični u mnogim aspektima, ove razlike u veličini, boji, staništima i biologiji čine ih različitim vrstama riba. Oba su popularna među ribičima zbog svojih sportskih i komercijalnih vrijednosti.

UMBRA

Umbra krameri

Ciprinid

Autohtona

Ugrožena

Oblik i veličina	Umbra ima tijelo koje je izduženo i blago bočno spljošteno. Prosječna veličina ove ribe obično varira od 10 do 20 centimetara, iako mogu narasti i do 30 centimetara.
Boja	Ova riba je poznata po svojoj crnoj ili tamnosmeđoj boji tijela. Nekoliko svjetlijih mrlja može biti prisutno na tijelu.
Ekosustav i stanište	Umbra se obično nalazi u sporim tekućim vodama, jezerima, i močvarama. Preferira staništa s obiljem vegetacije i skloništima.
Prehrana	Umbra je mesojedna riba. Njihova prehrana uključuje razne beskralježnjake, male ribe, ličinke insekata i druge male organizme koje se nalaze u vodenim ekosustavima.
Reprodukcija	Reprodukcija umbrice obično se događa u proljeće. Ženke polažu jajašca na vegetaciju ili na dno vode. Mlađenčad se izleže iz jajašaca i brinući se za njih.
Migracija	Umbra obično ne izvodi masovne migracije. Ova riba se kreće unutar svog staništa tražeći hranu i povoljne uvjete za reprodukciju.
Karakteristični znakovi	Crna ili tamnosmeđa boja tijela glavna je karakteristika umbrice. Tijelo joj je izduženo, a peraje su relativno male. Imaju okrugle škrge i prohodne škrge na bokovima glave.

VIJUN

Cobitis taenia

Ciprinid

Autohtona

Oblik i veličina	Vijun ima izduženo tijelo s tankim, cilindričnim oblikom. Prosječna veličina vijuna obično se kreće između 7 i 12 centimetara.
Boja	Boja tijela vijuna može varirati ovisno o staništu, ali je obično smeđa ili zlatno smeđa. Tijelo može imati tamne mrlje ili pruge.
Ekosustav i stanište	Vijuni se obično nalaze u vodenim sustavima s usporenim tekućim vodama, poput potoka, rječica, jezera i ribnjaka. Preferiraju staništa s muljevitim ili pijeskovitim dnom, gdje se često zakopavaju.
Prehrana	Vijuni su bentoske ribe, što znači da se hrane organizmima koji žive na dnu vodenog okoliša. Njihova prehrana uključuje različite organizme, uključujući insekte, crve, ličinke i manje rakove.
Reprodukcija	Reprodukcija vijuna obično se odvija tijekom proljeća i ljeta. Mužjaci privlače ženke pomoću svojih karakterističnih brčića. Nakon oplodnje, ženke polažu jajašca u jame na dnu vode, a mužjaci često čuvaju i brinu se o njima.
Migracija	Vijuni obično ne izvode značajne migracije i ostaju u istom vodenom okolišu tijekom većeg dijela svog života.
Karakteristični znakovi	Glavna karakteristika vijuna je njegovo izduženo tijelo i cilindrični oblik. Vijuni imaju karakteristične brčiće ispod čeljusti, koji su posebno izraženi tijekom razdoblja reprodukcije. Tijelo im je obično prekriveno tamnim mrljama ili prugama.

VRETENAC MALI

Aspro streber streber

Oblik i veličina	Aspro streber je riba manjih dimenzija. Odrasli primjerci obično dosežu dužinu od 5 do 10 centimetara. Imaju vitko tijelo i dugačku perajku na leđima koja se proteže prema repu.
Boja	Boja ove ribe može varirati, ali obično je srebrno-siva ili sivkasta. Neki primjerci mogu imati blagi sjaj na tijelu.
Ekosustav i stanište	Aspro streber je slatkovodna riba koja se uglavnom može pronaći u rijekama, jezerima i potocima. Ovisno o staništu, ova riba može biti prilagodljiva na različite uvjete, uključujući mirne i brze vode.
Prehrana	Streberice su svejedi i hrane se različitim vrstama hrane koje se nalaze u njihovom okolišu. Njihova prehrana može uključivati sitne organizme poput planktona, malih vodenih insekata, larvi i algi.
Reprodukcija	Aspro streber se razmnožava putem ikre. Mužjaci i ženke izlaze iz skloništa kako bi se parenjem proizvela ikra. Nakon što se ikra izlegne, mladi ribići postaju plivajući i traže sklonište dok rastu.
Migracija	Aspro streber obično nije poznat po dugim migracijama. Njihova kretanja obično ovise o lokalnim uvjetima i dostupnosti hrane.
Karakteristični znakovi	Njihova vitka građa i srebrno-siva boja često su karakteristični znakovi. Peraja na leđima proteže se prema repu, što ih razlikuje od drugih ribljih vrsta. Streberice su često sklonjene stijenama ili drugim skloništima u vodi kako bi se zaštitile od predatora.

VRETENAC VELIKI

Zingel asper

Oblik i veličina	Vretenac veliki ima izduženo tijelo i može narasti do duljine od 15 do 20 centimetara. Njegovo tijelo je komprimirano sa strane, a ima dugačku leđnu peraju koja se proteže gotovo do repa.
Boja	Boja vretenca varira, ali obično je smeđa ili zelena s tamnijim pjegama i prugama duž tijela. Boja se često prilagođava okolišu kako bi se sakrili od plijena ili predatora.
Ekosustav i stanište	Vretenac veliki preferira čiste i brze vode te se često nalazi u rijekama s čistim dnom i bogatom vegetacijom. Ova riba može biti osjetljiva na onečišćenje vode i promjene u staništu.
Prehrana	Prehrana vretenca uključuje razne vodene organizme kao što su insekti, crvi, školjke i manje ribe. Oni su grabljivci i koriste svoju brzu leđnu peraju za lov na plijen.
Reprodukcija	Reprodukcija obično započinje tijekom proljeća. Ženke polažu jajašca na kamenje ili pijesak na dnu rijeke, dok mužjaci štite ta mjesta. Ličinke se izlegu iz jajašaca, a mlade ribe rastu postupno.
Migracija	Vretenac veliki obično ne izvodi velike migracije, već ostaje u svojim staništima tijekom većeg dijela godine.
Karakteristični znakovi	Karakteristični znakovi vretenca uključuju njegovo izduženo tijelo, boju s tamnijim pjegama i prugama, te dugu leđnu peraju koja se proteže gotovo do repa.

MLADICA

Hucho hucho

Oblik i veličina	<p>Mladice su velike ribe koje mogu narasti do impresivnih dimenzija. Odrasle jedinke mogu doseći dužinu od 100 centimetara ili više.</p> <p>Imaju izduženo tijelo s jasno vidljivom perajnom šupljinom na leđima.</p> <p>Glava mladice je velika i šira u usporedbi s tijelom, a donja čeljust obično strši naprijed.</p>
Boja	<p>Boja mladice varira ovisno o okolišu u kojem živi, ali obično su smeđe, zelene ili sive boje.</p> <p>Na bokovima i leđima često imaju tamnije mrlje ili pruge.</p>
Ekosustav i stanište	<p>Mladica je tipična rijetka vrsta ribe koja preferira hladne i brze tekuće vode.</p> <p>Stanište mladice su planinske rijeke, potoci i jezera s čistom vodom.</p> <p>Ova riba je osjetljiva na promjene u vodostaju i kvaliteti vode.</p>
Prehrana	<p>Mladice su mesojedi i hrane se drugim ribama, vodenim beskralješnjacima i manjim organizmima koji žive u vodi. Imaju snažne čeljusti i oštre zube koji im pomažu da love plijen.</p>
Reprodukcija	<p>Mladice se razmnožavaju kroz mrijest, obično tijekom zime.</p> <p>Ženka polaže jajašca u pjeskovitu ili šljunkovitu podlogu na dnu rijeke.</p> <p>Mužjaci čuvaju i brane teritorij oko mjesta gdje su položena jaja sve dok se mlade ribe ne izlegu.</p>
Migracija	<p>Mladice su poznate po svojim migracijskim navikama.</p> <p>Mogu migrirati nizvodno prema moru radi hranjenja i nizvodno prema rijeci kako bi se razmnožavali.</p>
Karakteristični znakovi	<p>Kao karakterističan znak, mladice imaju velike crvene točke na stranama tijela, osobito tijekom razdoblja razmnožavanja.</p> <p>Imaju izrazite peraje i jasno vidljivu šupljinu na leđima, što ih čini prepoznatljivim.</p>